HALKIN SESİ

27 ARALIK 1977
4 LİRA
141

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1978'e girerken...

İÇEL

Seka'da ancak MHP'den kart getirenler işe alınıyor

Silifke'deki SEKA Akdeniz müessesesinde işçilere çeşitli yollardan politik baskı yapılmaktadır. Fabrikanın yönetici kadrosu tamamen gerici güçlerden oluşuyor. İşverenin tek amacı fabrikaya kendi görüşlerini savunan kimseleri doldurup, gelişen işçi hareketini etkisiz hale getirmek, onu baltalamak ve zayıflamaktır.

Bir keresinde personel şefi, bir arkadaşımızı "Sen burada bir partinin ekmeğini yiyorsun. Gidip başka bir partiyi savunman insanlık dışı bir harekettir." diyerek tehdit etti.

İşçi alımında da adaletsizlik devam etmektedir. İşveren MHP ve MSP'den kart getirenleri imtihansız olarak işe alıyor. Kart getirmiyen fakir halk çocukları ise kapı dışarı ediliyor.

İşveren bu yollarla kendi sömürü düzenini sürdürmeye çalışıyor. Biz işçiler, yurtseverler bu sömürü düzeninin çürümüş zincirini kırmanın, kendi işçi-köylü yönetimimizi getirmenin özlem içerisindeyiz.

SEKA'dan Bir İşçi

ANKARA

Sendikalaşmak istedik, işten atıldık

Bizler Ankara ayakkabı atelyelerinde çalışan kalfa ve çıraklarız. Bu işyerlerinde çalışanların sayısı 90-100 kadardır. Patron bir taraftan üretimi hızla arttırıp, **makinalaşmaya büyük önem verirken, diğer taraftan ücretleri devamlı sabit tutuluyor.** Makina olmadan önce günde 25-30 ayakkabı üretilirken şimdi 150-200 ayakkabı üretilmektedir. Buna rağmen bizim aldığımız ücret aynıdır. Üstelik iş güvenliğimiz de yoktur. 10 yaşından beri burada çalışan işçilerin bile hiç bir sosyal hakkı yoktur.

Atelyedeki freze, torna tozu, ilaç ve cila kokusu sağlığımızı tehdit etmektedir. Her an yaralanma, kolumuzu kaptırma ve zehirlenme tehlikesiyle karşı karşıyayız. Patron bu durum karşısında tamamen ilgisiz kalıyor. İlaç zehirlenmesinden altı ay hastahanede yatan bir arkadaşımızın hiç bir ihtiyacını karşılamadı.

Bu baskılar üzerine bir kaç arkadaş birleşerek sendikalaşmaya karar verdik. Bunu haber alan patron sendikalaşma mücadelesinde önde yer alan arkadaşlarımızı işten attı. Aynı zamanda işçiler üzerindeki baskı ve tehditlerini de yoğunlaştırdı. Bizim yerimize aldığı tecrübesiz arkadaşları fazla çalıştırıp, kendilerine az ücret veriyor ve sigortasız olarak çalıştırıyor. Bizler en az 10-12 sene emek verip çalıştığımız halde kovulduğumuzda tazminat dahi alamadık. Biz çıraklık ve kalfalık kanununun bir an önce çıkmasını, çırakların sendikal haklarının verilmesini istiyoruz. Yurdumuzun bağımsızlığını tehdit eden Amerika ve Rusya'ya karşı kararlı mücadele ederek gerçek kurtuluşumuza kavuşacağımız inancındayız.

Kalfa ve
Çıraklar Adına İsa Gönenç

İZMİR

MHP'lilerin Tariş'teki zorbalığı sürüyor

Tariş'e MHP'li Aydın Tanyel Genel Müdür olduğundan beri faşist baskılar arttı. Tariş'teki MHP'li militanlar hiç bir iş yapmadan elleri ceplerinde, ağızlarında sigara sabahtan akşama kadar dolaşıp duruyorlar. Üzüm işletmesindeki komandolar üniversitede öğrencilere yapılan saldırılara katılıyorlar. Her ay işçilerden baskıyla MİSK için aidat kesiliyor. Her hafta avans dağıtılırken komandolar, işçilerden 'bağış' diye zorla 20'şer lira topluyorlar. Üzüm işletmesinde üretim düştüğü için ustalar MHP'lileri çalışmaya zorladıklarında, hepsi saldırıya uğradılar. Yılmaz Nevrekap, Ahmet İncekaş, Yusuf Topcan, Nafiz Poylaz isimli ustalar paydosta sıkıştırılarak dövüldüler. Üzüm işletmesindeki komandolar şimdi de kombinaya gönderiliyorlar. Orada işçileri zorbalıkla MİSK'e geçirmeye çalışacaklar.

Aydın Tanyel yerini sağlama bağlayabilmek için Tariş'i bir MHP karargahı haline getirdi. Eskiden Ülkü Ocakları başkanlığı yapmış birisi genel müdür muavinliğine atandı. Eski İzmir MHP İl Başkanı Nurettin Bilgen başkanlık murakıbı yapıldı. Eskiden Ülkü Ocaklarının önde gelen adamlarından olan Mehmet Yılmaz da Üzüm İşletmesi Müdürü oldu. MHP'liler kendilerinden olana iş verip kendilerinden olmayanı işten atıyorlar.

Bir İşçi

İSTANBUL

İşten atmalara karşı mücadele ediyoruz

Bizler Sütlüce Çelik Tekne Tersanesinde çalışan işçileriz. Tersane sahibi Turhan Feyzioğlu'nun kardeşi Bedri Feyzioğlu'dur. Tersanemizde 140-150 civarında işçi çalışmaktadır.

İşveren hiçbir gerekçe göstermeden aniden iş akdimizi feshetti. Bu kışın ortasında bizleri dışarıda, açlık tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor. İşveren 140-150 civarında olan işçi sayısını yetmişe düşüreceğini, 70 kişi çalışsa da üretimde bir değişiklik olmayacağını söylemektedir.

Bundan on gün önce de yirmi beş işçi arkadaşımızı çıkarmıştı. Bizlerin tepkisi karşısında atılan isçi arkadaşlar tekrar ise alındı. Fakat işveren daha sonra üye olduğumuz Liman-Dok sendikası yöneticileriyle anlaşıp bizleri günde ikişer-üçer hiç bir gerekçe göstermeden kanunsuz olarak işten atmaya başladı. Bugüne kadar yirmi arkadaş işten atılmıştır.

Biz, işten atılan arkadaşlarımızın, işe alınmaları için ve işten atılmalara karşı kararlı olarak mücadele edeceğiz.

Sütlüce Çelik Tekne Tersane
İşçileri

HATAY

Samandağ'da "Yurtsever Halk Derneği" kuruldu

Samandağ'da "Yurtsever Halk Derneği" (HALK-DER) adıyla bir dernek kuruldu. Dernek Yönetim Kurulu adına bir açıklama yapan Edip Miççioğulları derneklerinin amacını şöyle anlattı:

"İki süper devlete karşı ilk mücadele bayraklarını açan biz Samandağ halkı faşistlerin zulmüne de boyun eğmedik. Faşistler Samandağ'da barınamadılar. Alevi-Sünni birlik olduk.

"Derneğimiz yazın Çukurova'nın sıcağında çapa sallayan, pamuk toplayan, ürününü tefeciye yok pahasına kaptıran, hastalarını Antakya'ya kadar götürüp hastane kapılarında bekleyen ilerici Samandağ halkının olacaktır.

"Derneğimiz halkın menfaatlerini kararlılıkla savunacaktır. Rus sosyal-emperyalistlerinin ve Amerikan emperyalistlerinin halkın saflarında bölünme yaratmasına karşı duracak, tüm Samandağ halkının birliği için mücadele edecektir. Bütün halkımızı derneğimiz çatısı altında birleşmeye ve mücadele etmeye çağırıyoruz."

Yurtsever Halk Derneği'nin adresi şöyledir:
Atatürk cad. No: 40/2, Samandağ

SİVAS

Silifke'deki grevci Kutlutaş işçilerinin yerine çalışmayacağız

Bizler Divriği'de kurulmakta olan Div-Pelet tesislerinin inşasını yapan Kutlutaş şirketinde çalışan işçileriz. Geçenlerde patron bir kısmımızı Silifke'ye götürerek oradaki Kutlutaş şirketinde çalıştıracağını söyledi. Ancak HALKIN SESİ'nden oradaki arkadaşların greve gideceğini okuduk. Bunun üzerine bütün arkadaşlar aramızda konuşarak gitmemeye karar verdik. Bizi oraya götürerek, oradaki arkadaşların mücadelesini kırmak istediklerini farkettik. Biz bu oyuna gelmiyeceğiz. Silifke'de ki Kutlutaş işçilerinin mücadelesini candan destekliyoruz.

Divriği Kutlutaş İşçileri

K.MARAŞ

H:Kurtuluşçuları halkın yüzüne bakamaz oldular

Ben, CHP'li bir vatandaşım. Bir senedir HALKIN SESİ'ni ve diğer dergileri okuyorum. Şimdi diğerlerini okumayı bıraktım. Ama HALKIN SESİ'nin açık sözlü, sakin ve dürüst tutumunu beğeniyorum.

H.Kurtuluşu taraftarları ise Pazarcık'ta belediye seçimlerinde "CHP faşisttir" diye çalışma yapıp, MHP'li adaya hizmet ettiler. Bir de gerçekten devrimci olan HALKIN SESİ taraftarlarına "Siz sınıf işbirliği yapıyorsunuz" diyorlar. Halk bunları CHP binasından ve birkaç yerden kovaladı. Unutmasınlar ki Pazarcık halkı onların yaptıklarını not ediyor ve kimin sınıf işbirliği yaptığını biliyor.

Pazarcık'dan Bir Okuyucu

ADANA

Revizyonistlerin patronla işbirliği sonucu işten atıldık

Biz, Adana'da kurulu olan Özbucak Tekstil fabrikasında çalışıyorduk. Revizyonist sendikacıların patronla yaptığı işbirliği sonucu işten atıldık. Çıkarılmamızın sebebi devrimci olmamız, sendikacıların işçi düşmanı yüzlerini kitlelere göstermemiz ve Amerika ve Rusya'ya karşı ülkemizin bağımsızlığını savunmamızdır.

İşyerinde bütün çıkışları düzenleyenler işyerinin küçük patronları sendika başkanı Mehmet Bulut ve temsilci Cem'dir. Çıkış nedenimizi personel şefine sorduğumuzda "Gidin sendika başkanı ile görüşün" dedi. Sendika başkanı personel şefine, "Bu adamlar ileride sizin için de bizim için de tehlikeli olurlar" diyerek atılmamızı sağlamış.

Revizyonistlerin bizi işten attırmaları bizi asla yıldırmayacaktır. Aksine mücadelemiz daha da hızlanacaktır.

Özbucak'tan Atılan İşçiler
İsmet Şavran, Selahattin ve Ali

TRABZON

H.Yolcuları devrimci saflara geçenleri tehdit ediyor.

Üçlü Oportünist Blokun revizyonizmle uzlaştığı, tekke menfaatlerini savunduğu, HALKIN SESİ'nde çıkan özeleştirilerde de ortaya konmaktadır. Yüzlerce devrimcilerin yazdığı bu özeleştirilere katılıyorum.

Bazı noktaları yazmadan edemeyeceğim. Üç Dünya toplantısına gönderdiğim mesajdan sonra H.Yolucuları beni çalıştığım yerden çağırarak baskı ve tehditlerde bulundular. "Ben H. Yolundan değilim" diye yazılı bir kağıdı zorla imzalatmaya çalıştılar. Özeleştiri yapan bazı arkadaşlara da baskı yaptıklarını duymuştum. Bu tutumları onların çizgisini açıkca ortaya koydu. Bu davranışı ancak karşıdevrimciler yapar. Tüm devrimcileri AYDINLIK'ın proleter devrimci bayrağı altında birleşmeye çağırıyorum.

A.İlyasoğlu

GÜN SAZAK VE ADAMLARININ TEKEL'DEKİ BASKILARI

Biz, Maltepe Sigara fabrikasının Ambalaj ve Yaprak Tütün Fabrikasında çalışan işçileriz. 2. MC Hükümeti kurulup, MHP'li Gün Sazak Gümrük ve Tekel Bakanlığına getirilince Sigara Ambalaj, Yaprak Tütün Fabrikalarında ve Eksper Yüksek Okulunda faşist baskılar arttı. Fabrikamıza Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde olduğu gibi "işçi, sporcu "adı altında faşistler dolduruluyor. İşçiler birbirlerine kırdırılmak isteniyor.

Ambalaj Fabrikası Müdürü Rıdvan Metal 27 Mayıs'tan sonra ikinci darbe girişimine katılan subaylar arasındaydı, Genel afla hapisten çıktı. Eyüp'te kaymakamlık yaptı. Bu sırada halka yaptığı zulümle tanınır. Buradan halkın tepkisi üzerine istifa etmek zorunda kalmıştır. Rıdvan Metal, işçiler arasında Alevi-Sunni, Kürt-Türk ayırımı yapmakta, işçilerin sendika seçme hakkını gaspetmektedir. Kızı Feride Metal, Fikirtepe Ülkü Ocakları üyesidir. Devrimci kız arkadaşlarımızın isimlerini üst tarafla ra bildirmekte, işten attırmakla tehdit etmektedir. Karısı Şükriye Metal ise MHP Kartal İlçesi Kadınlar Kolu Başkanıydı. Yerel seçimlerde MHP'nin Kartal Belediye Başkan adayı oldu. Rıdvan Metal, Faik İçmeli ile birlikte Tekel'e ait dinlenme kampında faşistleri yetiştirmeye ve Tekel'i işgal ettirmek için hazırlamaya başladı. Dinlenme kampı tamamen faşistlerin karargahı haline getirildi, deniz mevsimi bitince de katil faşistlerin saklanma ve eğitim yeri oldu.

Rıdvan Metal bir kadın işçi kendisine karşı olduğu için hastanelik edecek derecede dövdürttü ve işten çıkardı. Buna karşılık MHP'liler işe alınıyor. Fabrikaya giren bütün yeni işçilerin faşist MİSK'e üye olmaları şart koşuluyor. Faik İçmeli'nin kardeşi Hüseyin İçmeli, Yusuf ve kiralık katil Şahin işçiler üzerinde baskı kurarak MİSK'e kayıt olmaları için zorluyor. Rıdvan Metal'in karısı Şükriye Metal ise işçileri işten atma tehdidiyle zorla MHP'ye üye yapmaya çalışıyor. Rıdvan Metal'in sadık adamları MHP'nin kahve toplantılarında gidip işçiler adına faşistlere övgüler düzüyorlar. Bunlar üç-beş kuruşa satılmış halk düşmanlarıdır ve biz işçiler adına konuşamazlar. Tekel işçileri ve Eksper Yüksek Okul öğrencileri faşistlerden hesap soracaktır.

Tekel'den İşçiler

"HALKIN SESİ"

HAFTALIK SİYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. • Baskı: DAILY NEWS • YAZIŞMA ve ABONE: P. K. 1103 Karaköy-İST ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira • YURTDISI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira • Yayın İlanları: 200 lira

Genel Dağıtım: TÜR-DA. Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST • TÜR-DA. Menekşe sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA. 847 sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA. Cemal Gürsel cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ. Suakar Pasajı kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Yurt dışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel.: 49 6172

1978, EMEKÇİ ÖNDERLERİNİN PROLETARYA BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞME YILI OLSUN!

1978 yılına, dünya çapında savaş ve devrim etkenlerinin yükseldiği şartlarda giriyoruz.
Dünya halklarının, başta iki süper devlet olmak üzere, emperyalizme, sömürgeciliğe ve hegemonyacılığa karşı mücadelesi yeni zaferler kazanıyor. Hegemonyacılığa karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi adım adım gerçekleşmekte ve güçlenmektedir. Geçtiğimiz yıl, ezilen dünya halkları, sosyalemperyalizmin gerçek yüzünü çok daha iyi kavradılar. Yeni Çarlar, tüm dünyada ve özellikle Afrika'da ağır darbeler yediler.

İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi şiddetleniyor. Sovyetler Birliği, çılgınca silahlanmakta ve dünya hakimiyetini ele geçirmek için acele etmektedir. Yeni bir dünya savaşı tehlikesi geçtiğimiz yıl daha da arttı.

Uluslararası Marksist-Leninist hareket dünyanın her yerinde gelişiyor ve güçleniyor. Proletarya saflarında ortaya çıkan bölücü akım tecrit olmaktadır. Çin halkının Dörtlü Çeteyi ezmesi, çeşitli ülkelerin proletarya hareketlerinin bölücü grupların yıkması, Mao Zedung Düşüncesinin yeni bir zaferidir. Mao Zedung Düşüncesine ve Üç Dünya Teorisine sımsıkı sarılan dünya proletaryası, 1978 yılına demir gibi giriyor.

Yurdumuz bugün gittikçe derinleşen bir ekonomik ve siyasal buhran içindedir. Başlıca çelişmeler her geçen gün keskinleşmekte, iki emperyalist devletin Türkiye üzerindeki hegemonya yarışı şiddetlenmektedir. Sosyalemperyalistler son yıllarda yurdumuzda bazı mevziler kazanmışlardır. Fakat Yeni Çarların azgın faaliyetleri, halkımızın gittikçe şiddetlenen tepkisiyle karşılaşmaktadır. Revizyonizm ve faşizm tecrit olmaktadır. Ara güçler, bu iki karşı-devrimci mihraktan hızla uzaklaşmaktadır. Proletarya hareketi dışındaki bütün siyasi akımlar geriliyor veya çöküyorlar. Proleter devrimciler arasındaki bölünme ve kargaşalık ise yerini giderek birlik ve istikrara bırakmaktadır. Proletarya hareketinin siyasi itibarı yükseliyor. Kitle mücadelesinin önümüzdeki dönemde önemli bir sıçrama yapacağı görülmektedir. Birçok engelleri aştık. Ama henüz işin başındayız. Emperyalizmi, revizyonizmi ve her türden gericiliği altetmeye, dağları delmeye, denizleri aşmaya hazır olmalıyız.

Önümüzdeki görev, Marksist hareketi proletaryanın öncüsü ve halkın önderi haline getirmektir.

1978 yılında, milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık mücadelemizi, özü toprak devrimi olan milli demokratik devrimi zafere ulaştırmak için, daha da güçlendireceğiz. Köylülerin toprak ağalarına ve tefecilere karşı toprak ve özgürlük için yürüttükleri mücadeleyi ve tüm halkın sosyal kurtuluş mücadelesini milli bağımsızlık mücadelesiyle birleştireceğiz. Esas darbeyi iki süper devlete ve özellikle sosyal-emperyalistlere yöneltecek ve iki süper devlet arasındaki çelişmelerden yararlanacağız. Türkiye hakim sınıfları ile iki süper devlet arasındaki çelişmelerden de yararlanacak, Türkiye hakim sınıflarını iki süper devlete karşı çıkmaya zorlayan bir siyaset izleyeceğiz.

Şimdi geniş yığınlara açılmamızın zamanı gelmiştir. Geleceğe devrimci bir iyimserlikle bakmalı ve atılım yapmalıyız. Proletaryanın öncü unsurlarını, Marksist hareketin saflarında birleştirmek için bütün olanaklardan yararlanacağız. Geniş halk yığınlarına ve özellikle halkın siyasi bakımdan uyanık kesimlerine hitap edecek olan günlük gazetemizi tüm yurda yayacağız. Dogmatizme, öznelciliğe, aceleciliğe ve dar-kapıcılığa karşı mücadele kampanyamızı yeni bir atılımla sürdüreceğiz. Proleter devrimciler arasında, doğru bir çalışma tarzı anlayışını geliştirecek ve ideolojik seviyeyi yükselteceğiz.

İdeolojik alanda, revizyonizme karşı mücadeleyi özellikle Türkiye'nin somut pratiği ile ilgili konularda yoğunlaştıracağız. Türkiye gerçeğini araştıracak, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini Türkiye'nin somut pratiği ile kaynaştıracak, revizyonizme karşı on bin yıllık mücadele azmi ile savaşacağız.

Gelecek, apaydınlık önümüzde duruyor. Türkiye devrimini mutlaka zafere ulaştıracağız. 1978 yılında da, daha sonra da, büyük güçlüklerin bizi beklediğini biliyoruz. Proletarya hareketi önderliğindeki Türkiye halkı, kendi gücüne dayanarak bütün zorlukların üstesinden gelecek, emekçilerin Türkiye'sini kendi elleriyle kuracaktır. 1978, bu uzun yolda yeni bir adımdır.

HALKIN SESİ

EGO'daki işçi düşmanı revizyonist müdürler görevden alındı

EGO Genel Müdürü Ertuğrul Amasyalı ile İsmet Rıza Çebi (TİP İstanbul milletvekili adayı), Aykut Göker (TİP İstanbul milletvekili adayı), Osman Aybers (TİP Kars milletvekili adayı), Günay Bolazar, Bülent Vargel, Süleyman Yılmaz, Haluk Dural, Kadriye Bozkurt gibi revizyonist daire başkanları ve müdürler görevlerinden alındı. Genel Müdürlüğe Ethem Özbakır getirildi.

Düne kadar çalışanlara baskı uygulayan, ilerici işçi ve memurları işten atan TİP'liler ve Rus Beşinci Kolunun adamları görev değişikliklerinin 'kıyım' olduğu yaygarasını kopardılar. Yeni Genel Müdüre gerici diye saldırmaya başladılar. Maceracılar da her zamanki gibi bu revizyonist koroda yerlerini aldılar.

Revizyonistler bugüne kadar EGO çalışanlarını bölmekten, grev kırıcılığı yapmaktan, binlerce liralık yolsuzluklar yaratmaktan başka ne yaptılar? EGO'ya adam alınırken 'Rusya hakkında nü düşünüyorsun?' diye soran ve bağımsızlığı savunanları işe almayacak kadar Rus uşaklığına batanlar bunlar değil midir? Onlar yerlerinde durduğu sürece EGO, beslemelerin çiftliği olmaktan kurtulamaz. EGO'nun halka gerçekten hizmet götüren bir kuruluş haline getirilmesinin ön şartı TİP'lilerin ve Rus Beşinci Kolunun adamlarının buradan atılmasıdır.

TRT-DER 1.Kongresi yapıldı

TRT-DER 1.Olağan Genel Kurulu 24 Aralık günü vapıldı. Kongreye 200 den fazla TRT emekçisi ile çeşitli demokratik kuruluş temsilcileri katıldı. Toplantıda bir konusma yapan Türk Hukuk Kurumu Başkanı Muammer AKSOY hukuken 1961 Anayasasının yürürlükte olduğunu savunarak TRT çalısanlarını ve tüm memurları 1961 Anayasasının tanıdığı sendika kurma hakkını kullanmava çağırdı. Yapılan diğer konuşmalarda TRT-DER'in TRT çalışanlarının birliğini sağlama yönünde başarı kazandığı, kısa zamanda 900 kadar emekçinin dernek saflarında birleştiği, bu sayının süratle arttığı anlatıldı.

Kongre TRT çalışanlarını bölmek için ilk günden beri var güçlerivle uğraşan TÜM-DER ve TÜTED'in revizyonist yöneticilerinin ibret verici sonunu da vurguladı. TRT-emekçilerinin TRT-DER'i yıkmak için uğraşan bunun için özel kitaplar bastıran bu memur düşmanlarını ellerinin tersiyle ittikleri gözler önüne serildi. Derneğin Erzurum Şube Başkanı kuruluş çalışmaları sırasında 'bu derneğin paraları ile silah alacaklar' şeklinde karalamalar vürütüldüğünü açıkladı. TRT çalışanlarına bölücülere karşı mücadele çağrısında bulundu. Bu sözler üyelerin coşkun alkışları ile karşılandı. Kongrede bazılarının komplocu ve bölücü tutumları tepkivle karşılandı.

TRT-DER örneği emekçilerin birleşmek ve mücadele etmek istediğini gösteriyor. Ne revizyonist komplocular, ne de faşist saldırganlar bunun önüne bugüne kadar geçemediler. Bundan sonra da bir avuç kalmaya mahkumdurlar.

Askeri Savcı basının askeri mahkemede yargılanmasına karşı çıktı

3. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinde 20 ve 22 Aralık 1977 tarihlerinde dergimiz yazı işleri müdürlerinden Mustafa Tütüncübaşı, Kemal Doğan ve Leyla Cümbüş'ün duruşmaları yapıldı. Bu duruşmalarda avukatlar basının Askeri Mahkemelerde yargılanmasının Anayasa'ya aykırı olduğunu belirttiler ve Anayasa mahkemesine başvurulmasını istediler. Kemal Doğan'ın duruşmasında Askeri Savcı Ali Saraçoğlu avukatların bu talebine katıldı ve şunları söyledi:

"Sayın avukatın bu talebine savcılık olarak aynen katılıyorum. Basında bugüne kadar yansıyan haberlerde, memleketin en yüksek kurumları olan üniversite öğretim üyeleri, Barolar ve çeşitli derneklerin haber organlarına aktarılan görüşlerinden, Askeri Mahkemelerde Anayasaya aykırı olarak yargılama yapıldığı şüphesi kamuoyunda uyandırılmıştır."

Mahkeme, avukatların ve savcının talebini reddetti.

Askeri Mahkeme Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin kararını ciddiyetsiz olarak niteledi.

3.Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesinde 22 Aralık tarihinde Mustafa Tütüncübaşı'nın duruşması yapıldı. Avukatlar Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesinin bu yöndeki kararına dayanarak anayasaya aykırılık hususunu belirttiler.

Bilindiği gibi Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi 27 Ekim 1977 tarihinde Askeri Mahkemelerin sivil kişileri yargılamasının Anayasanın 12. ve 138. maddelerine aykırı olduğuna karar vermişti. 3. Kolordu Askeri Mahkemesi Jandarma Genel Komutanlığı Mahkemesinin bu kararını ciddiyetsiz olarak niteledi ve Anayasa Mahkemesine başvurulması istemini reddetti.

Aynı mahkemede Askeri Savcı Metin Yurdabak, sivil kişilerin Askeri Mahkemelerde yargılanmasına karşı çıkan eski Anayasa Mahkemesi Başkanı Muhittin Taylan hakkında suçlayıcı sözler söyledi.

3. Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi Anayasaya aykırı olarak basın mensuplarını yargılamakta ısrar etmektedir.

M.Kemal Çamkıran serbest bırakıldı

İki aydır Diyarbakır'da tutuklu bulunan arkadaşımız M. Kemal Çamkıran serbest bırakıldı. M.Kemal Çamkıran 4 Kasım günü Diyarbakır'da yapılan Üç Dünya Teorisi konulu toplantıda konuşma yaptığı için tutuklanmıştı.

Diyarbakır'da olduğu gibi polis, çeşitli illerde yapılan Üç Dünya Teorisi toplantılarına saldırıda bulunmuş ve birçok devrimcivi gözaltına almıştı. Ancak polisin kanunsuzluğu gün geçtikçe ortaya çıkmaktadır. Zaten birçok ilde, mahkemeler gözaltına alınan devrimcileri hemen serbest bıraktılar.

26 Kasım günü Denizli'de yapılan Üç Dünya Teorisi toplantısından sonra tutuklanan tertip komitesi üyesi Mehmet Eğribaş ise halen cezaevinde bulunmaktadır. Savcılık soruşturmanın tamamlandığı gerekçesiyle M. Eğribaş'ın tutukluluğunu uzatmaktadır. M. Eğribaş serbest bırakılmalıdır!

Rus Beşinci Koluna DİSK'te yol göründü

Dergimizin bu sayısında, DİSK Genel Kurulunun sonuçlarını vermemiz, genel bir değerlendirme yapmamız mümkün olmayacaktır. Fakat, Genel Kurulun ilk üç gününde ortaya çıkan durumu değerlendirebilir ve bazı sonuçlar çıkartabiliriz.

Genel Kurulun ilk üç günü neyi göstermiştir? Herşeyden önce şu gerçeği göstermiştir: Ertürk-Meriç-Türkler takımının meşhur "sınıf sendikacılığı" DİSK'te tepetaklak olmaktadır. Revizyonist çete. daha Genel Kurulun ilk gününden itibaren bir avuç kalmıştır.

Türkler'in acındırıcı. alttan alan, birlik-beraberlik demagojileri ile dolu açış konuşması, Hüsnü Dilli'nin daha önceki üslubuna pek benzemiyordu. Nereye gitmişti şu meşhur "barış-sosyalizm-toplumsal ilerleme" nakaratı? Yumuşama-silahsızlanma-dünya sosyalist sistemi teranelerine ne olmuştu? ''Uzman" kalemler bu defa o parlak Rus uşaklığı nutuklarından döktürememişlerdi. Bunun yerine, Türkler bol bol örgütün bağımsızlığından, birlik ve bütünlüğünden bahsetti. 2 yıldır bütün güçleriyle DİSK'i parçalayanlar, DİSK'te örgütsel bağımsızlık adına birşey bırakmayanlar, koskoca bir örgütü Sovyet sosyal-emperyalizminin arabasına bağlamaya kalkışanlar. iktidarın ellerinden gittiğini görünce DİSK'in örgütsel bağımsızlığını, birliğini düşünür olmuşlardı. Kısacası Türkler'in açış konuşması, revizyonist çetenin içinde bulunduğu güç durumun iyi bir kanıtıydı.

Revizyonistler, Divan Başkanlığı seçimlerinde liste çıkarmamayı tercih ettiler. Çünkü daha Kongrenin ilk gününden güçlerinin daha doğrusu güçsüzlüklerinin ortaya çıkmasını istemiyorlardı. Kimbilir, belki bazı kulis oyunlarıyla kafa sayılarını arttırabilirlerdi. Nitekim, Kongrenin birinci günü gecesi. otellerde delege avına çıktılar. Revizyonist takım bütün umudunu "gezen ve yüzen oy"lara bağlamıştı. Fakat bu umutların boş olduğu Kongrenin ikinci gününde açıkca ortaya çıktı.

Çalışma raporunun okunduğu ikinci gün revizyonist çete artık ilk günkü soğukkanlılığını kaybetmişti. Kongrenin ilk günü, uslu uslu oturup güçsüzlüklerini belli etmemeye çalışan revizyonistler. çalışma raporuna yöneltilen eleştiriler karşısında daha fazla sabredemediler. Ertürk, kaybedeceğini anlayınca masayı devirip silahına sarılan kumarbaz edasıyla zorbalık gösterilerine girişti. Revizyonist sendika ağalarının ona buna saldırıp kavga çıkartmaya çalışmaları. çetenin aczinin en açık göstergesiydi. Bu yöntem, bütün halk düşmanlarının, bütün gericilerin sıkıştıkları zaman başvurdukları bir yöntemdir. Ama hiç bir zaman da kâr ettiği görülmemiştir. Bu kabadayılık gösterileri, Ertürk takımına da bir yarar sağlamadı. Kongrenin ikinci ve üçüncü günü boyunca yapılan oylamalarla hep azınlıkta kaldılar ve tecrit oldular.

Meşhur "uzman" Hüsnü Dilli tarafından hazırlanan rapor, DİSK'in çalışma raporundan ziyade, revizyonist çeteye düzülmüş bir methiyeye benziyordu. Yürütme ve Yönetim Kurulu üyelerinin birçoğu, bu raporun DİSK'in Yürütme ve Yönetim Kurullarından geçmeden Kongreye getirildiğini belirttiler ve itiraz ettiler. Kemal Türkler'in bu itirazlara cevabı ise şuydu: ''Evet, çok aceleye geldi. Karar organlarından geçiremeden Kongreye getirdik. Ama fazla büyütmeyiniz arkadaşlar, olur böyle şeyler." Bu cevap bazı delegelere, iki yıl önceki 5.Genel Kurulu hatırlattı. O zaman da Türkler, raporların hazırlanmasının aceleye geldiğini, karar organlarından geçirilemediğini söylemişti.

Daha sonra, Hakkı Oztürk söz alarak DISK kasasından, Politika'ya, İSTA'ya aktarılan paraların, DİSK-KENT'te yenen milyonların hesabını sordu. Revizyonist çetenin yolsuzluklarını, yaptıkları usulsüzlükleri açıkladı. Revizyonistler, Hakkı Öztürk'ün ve kendilerine muhalefet eden diğer bazı delegelerin, delegeliklerini düşürmeye çalıştılar. Fakat bu girişimleri de Genel Kurul tarafından reddedildi.

DİSK 6. Genel Kurulu daha devam etmektedir. Gündeme göre, bundan sonraki günlerde, revizyonist çetenin yiyicilik raporu ve UDC üzerine tartışmalar devam edecektir. Fakat şimdiden görülen şudur ki, iki yıldır Konfederasyonun başına musallat olan Ertürk-Meriç-Türkler çetesi DİSK'ten gidicidir. Onların bu iki yıl boyunca işledikleri suçların hesabını vermeleri ise bu Genel Kurulda bitmeyecek, yıllarca sürecektir. Bu hesap, asıl, işçi sınıfının katıldığı kongrelerde istenecektir.

DİSK Kongresini Bulgaristan'dan yönetmeye kalkışanlar

Sahte TKP'nin sesi, ''Bizim Radyo'', DİSK Genel Kurulundan bir gün önce, 21 Aralıkta bir yayın yaptı. Sahte TKP'nin radyosu bu yayınında önce ''Uluslararası işçi hareketinin Türkiye'deki gelişmelere verdiği büyük önem''den bahsediyor ve buna örnek olarak da Bulgaristan Sendikalar Birliği yayın organı Trud gazetesinin bir yazısını gösteriyor.

''Bizim Radyo''ya göre, Bulgaristan Sendikalar Birliği, ''sendikal hareket içindeki akımları açık seçik tanımlıyor ve sendikaları sınıf uzlaşmacılığına sürüklemek isteyen sosyal reformculukla, sınıf çizgisini koruyan sendikacıların arasına kesin bir çizgi çekiyor, Maden-İş sendikasını da, DİSK'te sınıfsal çizginin gerçek temsilcisi olarak görüyormuş.''

Bizim Radyonun bu yayınından, Bulgaristan Sendikalar Birliği'nin DİSK'teki son gelişmeleri ise şöyle ''tahlil'' ettiğini öğreniyoruz:

''Sosyal Demokrat Sendikacılar bu yılın Ekim ayında DİSK'i sınıf çizgisinden saptırmak yeltenişinde bulundular. DİSK Genel Başkanı Türkler, DİSK sendikalarının yönetimlerinin bu gibi yeltenişlerine kesinlikle karşı çıktı.''

Trud gazetesi daha sonra, Türk-İş'in durumunu da ''tahlil'' ediyor ve Halil Tunç'un genel grev çağrısına ve Türk-İş'e karşı saldırıya geçiyor.

Herşeyden önce, bu revizyonist sendikacılara şunu sormak gerekir; Siz, Türkiye işçi sınıfının ve DİSK'in içişlerine karışma hakkını nereden alıyorsunuz? DİSK'in içinde kimin ilerici, kimin gerici olduğuna karar vermek, sınıf uzlaşmacılığıyla sınıf sendikacılığı arasına çizgi çekmek size mi düştü! Kimin uzlaştığına, kimin sınıf sendikacılığı yaptığına karar vermeğe kalkışanlara bakın! Bulgaristan Sendikalar Birliği yöneticileri. Yani, tek görevleri, Bulgaristan işçi sınıfını Yeni Çarların tahakkümü altında tutmaya çalışan revizyonist sendika ağaları. Dünyanın en gerici hakim sınıfıyla arasından su sızmayanlar, Brejnev'e göbeğinden bağlı olanlar, kalkmış sınıf uzlaşmacılığı üzerine ahkam kesiyor. Türkler takımını DİSK'te sınıfsal çizginin temsilcisi olarak gören bu revizyonistler, böylece hem kendi sınıf çizgilerinin, hem de Türkler'in sınıf sendikacılığının ne olduğunu ortaya koymuş oluyorlar. Varsın, bu kader ortakları birbirlerinin reklamını yapsın dursunlar. İşçi sınıfımız üç yıldır bu sınıf sendikacılarının hangi sınıfa hizmet ettiğini çok iyi öğrendi.

Bizim Radyo, Bulgaristan Sendikalar Birliğinin Türkler takımına düzdüğü övgüleri göstererek, TİP'li sendikacılara dönüyor ve şunu söylüyor: ''Bakın aklınızı başınıza toplayın. Ne de olsa siz de revizyonistsiniz. Uluslararası revizyonizmin değerlendirmelerini dikkate alın. Kılınçların Nebioğullarının yanında mı yer alacaksınız, yoksa Türkler'in yanında mı?''

TKP'li çete, DİSK kongresi için TİP'li sendikacılardan medet umuyor. Öyle bir umutsuzluk içinde ki, daha üç gün önce DİSK'ten tasfiye ettiği sendikacılara, Dinçer Doğu'lara, Özcan Keskeç'lere yalvar yakar oluyor. Boyuna, ''sosyalistliklerini'' hatırlatıyor. Fakat bu çağrıların bir fayda verdiği yok.

DİSK GENEL KURULUNA KEMAL TÜRKLER'İN EMRİYLE ALINMADIK

HALKIN SESİ Dergisi ve AYDINLIK Gazetesi, DİSK Genel Kurulunu izlemek için Genel Kurul Düzenleme Komisyonu Başkanlığına başvurdu. Başkanlık, bütün misafir ve basın davetlilerinin belgelerini Kemal Türkler'in imzaladığını, AYDINLIK'a giriş kartının verilmesini de bizzat Kemal Türkler'in engellediğini belirtti. Bunun üzerine AYDINLIK Gazetesi Genel Kurulun toplandığı gün Kongre Divan Başkanlığına bir telgrafla başvurarak Genel Kurulu izlemek isteğini tekrarladı. Bu telgrafa da bir cevap verilmedi.

Revizyonistler HALKIN SESİ ve AYDINLIK'ı şimdiye kadar toplantılara almadılar da ne oldu? Gerçekleri yazmamızı önleyebildiler mi? Hayır. Revizyonist çete, iki yıldan beri düzenlediği toplantılara sadece AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni değil, kendilerinden başka kimseyi sokmamaya çalıştı. Böylece çevirdikleri dolapların, ihanet planlarının, yedikleri milyonların gizli kalacağını sandılar. Ama işler umdukları gibi gelişmedi. Emekçilerin mücadeleleri, revizyonistlerin defterini dürerken, devrimci yayın organları işçilerin ellerinde yükseliyor. Devrimcileri kongrelere sokmayan revizyonist barikatlar birer birer yıkılacaktır.

REVİZYONİST ÇETENİN SEÇKİN KONUKLARI

Revizyonist çete, DİSK Kongresini izlemeyi Türkiye işçilerine, devrimcilere ve halka yasaklarken kongreye çeşitli ülkelerin revizyonist sendikacılarını çağırdı.

Kongrede Rusya'dan gelen Sovyet Sendikaları Merkez Konseyi temsilcisi Ayub Haydarov sosyal-emperyalistlerin dillerinden düşürmedikleri ''barış, demokrasi, toplumsal ilerleme'' laflarıyla dolu bir konuşma yaptı.

Revizyonist sendikacı konuşmasının başında, her zaman yaptıkları gibi Lenin ve Atatürk zamanında sosyalist Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki dostluğu istismar etti. Sonra sözü bugüne getirdi ve sosyal-emperyalistlerin Türkiye hakkındaki planlarını Brejnev'in ağzından şöyle anlattı: ''Brejnev'in 25. Parti Kongresinde belirttiğine göre, Sovyetler Birliği ile Türkiye'nin başlıca olarak ekonomi alanında yaptıkları işbirliği, gittikçe politik sorunları da kapsamaya başlamaktadır.''

Sovyet sendikacıları, bundan bir yıl önce, DİSK'in 10. kuruluş yıldönümü için geldiklerinde revizyonist çetenin ''Yaşasın Rusya'' sloganları ile karşılaşmışlardı. Bu sene ise Beşinci Kollarının içine düştüğü zavallı durumu seyretmek zorunda kaldılar.

Cezayir Genel İşçiler Birliği Temsilcisi SADIK ALLAVA:

Aydınlık muhabirleri Cezayir Genel İşçiler Birliği Temsilcisi Sadık Allava ile kaldığı otelde bir röportaj yaptılar. Görüşme bittikten sonra konuk sendikacıyla birlikte otelden ayrılan arkadaşlarımız, DİSK'in görevlendirdiği bir revizyonistle karşılaştılar. Revizyonist görevli, muhabirlerimizin AYDINLIK gazetesinden olduğunu öğrenince neye uğradığını şaşırdı. Kızardı, bozardı ve ''nasıl olur, izin aldınız mı? Ben onun sorumlusuyum. Benden izin almadan nasıl röportaj yaparsınız'' diye bağırmaya başladı. Muhabirlerimiz, ''Biz kendisinden randevu aldık. Herhalde kiminle konuşacağına kendisi karar vermelidir'' diye cevap verdiler ve otelden ayrıldılar.

Revizyonistler işçileri kafeslere, konserve kutularına koyma alışkanlığını yabancılara da uygulamaya çalışıyorlar. Onların başlarına da bekçiler dikiyor ve kimseyle konuşturmamay çalışıyorlar.

BREJNEV'İN FEDAİSİ

FEDAİNİN SONU...

YENİ EKONOMİK DÜZENE KATKIDA BULUNMAK ÜLKEMİZİN AMACIDIR

Aşağıda, AYDINLIK muhabirlerinin Cezayirli konukla yaptıkları röportajı sunuyoruz.

> Uluslararası düzeyde Cezayir, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe Siyonizme ve emperyalizme karşı dayanışmanın güçlenmesi için çaba harcamaktadır.
> Ulusal Kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi veren halklara karşılıksız destek olmak ve dünyada Yeni Bir Ekonomik Düzenin kurulmasına katkıda bulunmak Ülkemizin vazgeçilmez bir amacıdır."
>
> Sadık Allava'nın DİSK 6. Genel Kurulu'nda yaptığı Konuşma'dan

AYDINLIK - Ülkenizdeki sendikal hareketin geçmişi ve temel ilkeleri hakkında bilgi verir misiniz?

– Cezayir Genel İşçiler Birliği, milli bağımsızlık savaşı sırasında doğdu. Bunun için sendikamız gerek Asya'da gerek Afrika'da gerekse Latin Amerika'da verilmekte olan kurtuluş mücadelelerini destekler. Sendikamız aynı zamanda emperyalizme, siyonizme, sömürgeciliğe ve her türden yeni-sömürgeciliğe karşı mücadele eden demokratik güçlerin bir parçasıdır. Ülke içinde de insanın insan tarafından sömürülmesinin son bulması için mücadele eder.

Biz hiç bir uluslararası konfederasyona üye değiliz. Ancak bölgesel sendika örgütlerine üyeyiz. Örneğin Uluslararası Arap Sendikaları Konfederasyonu, Afrika Sendikalar Birliği Örgütü gibi.

AYDINLIK - Bir Üçüncü Dünya ülkesinin sendikacısı olarak, sizce sendikaların ülkenin milli bağımsızlığının korunması ve kazanılması mücadelesindeki yeri ve önemi nedir? Uluslararası sendikal birlik nasıl olmalıdır?

– Sendikamız her şeyden önce azgelişmişlikten yeni kurtulan ülkemizi inşa etmek ve geliştirmek için mücadele eder. Bu mücadelede bize yol gösteren düşünce, sosyalizmdir. Biz aynı zamanda Yeni Bir Ekonomik Düzen için mücadele ediyoruz. Sendikamız kurtuluştan sonra kazandığımız bağımsızlığımızı korumak için ve halkımızın çıkarları için mücadele ediyor. Tabiidir ki, aynı amaçlar doğrultusunda ve kendi halkının çıkarları için mücadele eden çeşitli ülkelerin sendikaları ile dayanışmayı güçlendirmeye de çalışmaktayız. Bizce gelişmiş ülkelerin işçileri de emperyalizmin, burjuvazinin ve kapitalizmin baskısı, sömürüsü altındadır. Onların Üçüncü Dünya ile, gelişmekte olan ülkelerin işçileriyle birleşmelerinde yarar vardır.

Elektrometal'de grev oylaması:

İŞÇİLER REVİZYONİST ÇETEYE HAYIR DEDİ

Geçen hafta Elektrometal Fabrikasında grev oylaması yapıldı ve işçiler "greve hayır" dediler. Böylece Maden-İş burada toplu sözleşme yetkisini kaybetti.

Revizyonistler, 18 Aralık günü Elektrometal işçilerinden 350 kadarını, Maden-İş 14. Bölge binasında topladılar. Revizyonist sendikacılar, beş aydan beri toplu sözleşmeye oturduklarını, şimdiye kadar bir anlaşma sağlanamadığını, greve gidileceğini, bu grevin de MESS grevine dahil olduğunu söylediler. Grev süresince ödenecek para konusunda da, diğer MESS grevlerinde olduğu gibi bir buçuk ayda bin lira vereceklerini belirttiler. Ayrıca "greve evet" diyeceklerine dair işçilere tek tek yemin verdirmeye kalktılar.

Bu tür yeminler, işçilerin hafızasında hâlâ tazeliğini koruyan sayısız revizyonist ihaneti unutturamazdı. 1974-75 yıllarında 18 ay grev yapan Elektrometal işçileri, Maden-İş'in grevi nasıl sattığını, 180 işçinin nasıl sokağa atıldığını yaşadılar. 1976'da DGM direnişi sırasında, revizyonistlerin işçileri nasıl "genel yas" ninnileriyle uyutmaya çalıştıklarını ve sonunda Elektrometal'den 11 devrimci işçinin atılmasına Maden-İş'in nasıl seyirci kaldığını gördüler.

Bugün de işçiler aynı şeyleri görüyorlar. Rus uşakları MESS grevindeki binlerce işçiyi kendi kaderleriyle başbaşa bıraktılar. MESS patronlarıyla kapalı kapılar ardında karanlık hesaplar yapıyorlar. Ertürk-Meriç-Türkler çetesi, Doğu Almanya'daki efendilerinden son aldıkları talimata göre, binlerce işçinin kaderiyle ilgili yeni oyunlar hazırlıyorlar.

Elektrometal'de grev oylamasının yapıldığı gün "greve hayır" diyen işçiler aslında revizyonist çeteye hayır diyorlardı.

Grevdeki İbrahim Etem İşçileri:

"MÜCADELEMİZ ZAFERLE BİTENE KADAR DIŞARDAYIZ"

14 Aralıktan beri grevde olan, Petrol-İş sendikasına bağlı İbrahim Etem fabrikası işçileri ile HALKIN SESİ dergisi adına görüştük.

Soru: Grevin sebeplerini anlatırmısınız?

"Patron bizim istediğimiz sendikayı tanımadı. Sözleşme çağrılarımıza cevap vermedi. Dolayısıyla grev hakkımız doğdu. Patron astığımız grev kararını yırttı. 'Benim işçim greve gitmez' diyerek grev oylaması istedi. Grev oylaması yaptık ve kazandık. Patron buna rağmen masaya oturmadı. Baskıları artırdı. Bir kadın arkadaşımızın üzerine adam gönderip kavgaya kışkırttı. Sonra 17. maddeye göre tazminatsız işten çıkardı. 'Hammadde yokluğu var, tensikat yapıyorum' diye bir kulp taktı ve sendikalaşma mücadelesine önderlik eden arkadaşlardan 38 kişiyi attı. Hemen akabinde 40 kişi aldı. Oysa yasaya göre tensikattan sonra altı ay işçi alamaz. Bu tür baskılarla sendikal hareketi kırma sevdasına kapıldı. Ama tam tersi oldu. Arkadaşlar kamçılandı. Sendikalaşma hızlandı. Bunun üzerine 17 kişi daha attı. Biz de greve çıktık."

İşçilere DISK'in bugünkü yöneticileri hakkında ne düşündüklerini sorduk. Bir işçi şunları anlattı:

"Biz bazı DİSK yöneticilerinin bir tokadını yedik. Eskiden Kimya-İş burada güçlüydü. Siyasi görüşleri farklı olduğu için bu yöneticiler Kimya-İş'in içine Petkim'i, Atom-İş'i sokarak Kimya-İş'i tasfiye ettiler.

Doğu İlaç fabrikasında da siyasi görüşlerinden dolayı beş temsilciyi sendikadan ihraç ettiler. Patron da temsilcileri işten attı. Bu bakımdan biz bu yöneticilerin karşısındayız."

Başka bir işçi: "Zaten başımızdaki müdürler iki tane subay. Erlere yaptıkları eziyeti bize de yapmak istediler. Fabrikayı kışla sandılar.

İşçiler ücret artışlarının yanısıra grevin en temel talebinin işgüvenliği olduğunu söylediler. Yaşlı bir işçi bunu şöyle açıkladı:

"1950'den beri burada çalışıyorum. Öyle günler gördük ki haftalarca para almadan çalıştık. Sonunda mükafatımız işten atılmak oldu."

Söze karışan bir kadın işçi de:

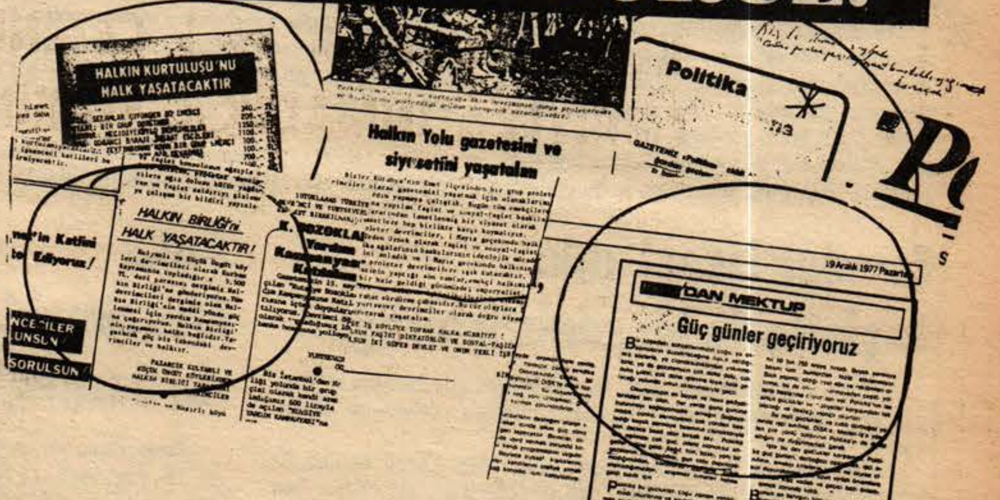
"En başta iş güvenliği. Herşeyden önce işgüvenliği!" diyerek işçilerin ortak isteğini dile getirdi.

İşçilere yakında çıkacak olan günlük AYDINLIK gazetesinden de bahsettik. Bunu ilgi ile karşıladılar. -"Ne zaman çıkacak? Adı AYDINLIK mı olacak? Bir an önce çıkartın" "Böyle bir gazetenin çıkması şart zaten" diyerek gazeteyi sevinçle karşıladıklarını belirttiler.

Ayrılırken grevle ilgili son sözü "Mücadelemiz zaferle bitene kadar dışardayız." diyen bir kadın işçi söyledi. Kendilerini sık sık ziyaret etmemizi isteyen işçiler bizi türkü ve marşlarla uğurladılar.

Revizyonistlerin feryadı:

"BATIYORUZ!"

Politika gazetesinden, Üçlü Oportünist Blokun dergilerine kadar bütün revizyonistler ve oportünistler bugün aynı feryadı yükseltiyorlar: "Batıyoruz, güç günler geçiriyoruz, lütfen bizi kurtarın"

Halk içinde hiçbir gücü olmayanlar elbette ki yaşayamazlar. Halk düşmanları çöküşe giderken, devrimci fikirler halk içinde serpilip gelişiyor.

Politika'nın revizyonist yazarı gazetenin iflasına özür olarak "DİSK'ten devralırken gazete zaten borç yüklüydü" diyor. Bu borç dedikleriniz nedir? İSTA'ya ödenen, Oya Baydar ve Aydın Engin'in iç ettiği paralar mı? İşçilerin sendika kasalarını boşaltanlar bugün kalkmış yavuz hırsız misali baskın çıkmaya çalışıyorlar.

Faşistlerin son saldırılarında dört devrimci daha şehit oldu

MHP'li komandolar Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunda kantinde oturan öğrencilere bıçak, zincir ve sopalarla saldırdılar. Olay sırasında kalbinden bıçakla yaralanan Fevzi Azırcı adlı devrimci öğrenci şehit oldu. Üç öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı. Fevzi Azırcı ölmeden önce kendisini bıçaklayanın Ahmet Malkan adlı MHP'li komando olduğunu söyledi. Olay sırasında polis, Fevzi'ye saldıran faşist katil Ahmet Malkan'a "vur öldür onu" diye bağırdı. Bununla da yetinmeyen polis, yaralı olan Fevzi'yi coplamaya başladı. Katil ve suç ortakları belli olduğu halde saldırıya uğrayan bazı öğrenciler gözaltına alındı.

Sabahın erken saatlerinde cenaze için okula gelen öğrencileri polis dağıtmaya çalıştı. Kısa zamanda kalabalık bir kitle halinde okula giren öğrenciler forum yaparak olayı protesto ettiler. Cenaze Taksim'e götürülürken yolda, Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu öğrencisi Mustafa Saraçoğlu'nun Üsküdar-Bağlarbaşı durağında komandolar tarafından öldürüldüğü haberi geldi.

Öğrenciler yol boyunca "Bağımsız Türkiye", "Fevziler Ölmez", "Mustafalar Ölmez", "Kahrolsun Faşizm" sloganlarını atarak Eminönü'ne kadar yürüdüler. Saygı duruşunda bulunduktan sonra dağıldılar. Fevzi Azırcı'nın cenazesi daha sonra memleketi olan Kırklareli'ne gönderildi.

ANKARA'DA BOMBALANAN KAHVEDE YARALANAN İKİ GENÇ ÖLDÜ

Maltepe'de bir kahvenin polis tertibi sonucu bombalanması olayında yaralanan Mustafa Sarı ve Adnan Şahingöz öldüler. Öldürülen iki öğrenci Yükseliş Mühendislik Mimarlık Yüksek Okulunda okuyorlardı.

ADNAN ŞAHİNGÖZ

MUSTAFA SARI

Arkadaşlarının ölüm haberini duyan Ankara Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi ve Yüksek Okulu öğrencileri Hacettepe Hastahanesine doğru bir yürüyüş yaptılar. Burada Hacettepe öğrencileri, personeli ve asistanları ile birlikte bir forum düzenlediler. Forumda faşist tertipler ve katliam protesto edildi.

ÖĞRENCİ VELİLERİ FAŞİSTLERİN ADMMA'YA SALDIRISINI PROTESTO ETTİ

Yükseliş'te okuyan öğrencilerin aileleri ile Öğrenci Velileri Derneği Genel Başkanı Sevim San ve Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız 21 Aralık günü okulda bir basın toplantısı düzenlediler. Toplantıya katılanlar iki kişinin ölümü ve 56 kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan faşist saldırıyı protesto ettiler. Toplantıda bir konuşma yapan Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız, tecrit olan faşistlerin, daha da azgın saldırılara giriştiğini söyledi. Faşistlerin okulları kapatmak için tertipler hazırladığını anlatan Yıldız, devrimcilerin okulların açık tutulması için çalışması gerektiğini belirtti.

Basın toplantısı bittikten ve faşist saldırı sırasında şehit edilen gençler için saygı duruşu yapıldıktan sonra topluca derslere girildi.

İSTANBUL DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ KURULDU

İstanbul Devrimci Gençlik Birliği on gün önce kuruldu. Dernek Başkanı Bülent Baş basına yaptığı açıklamada DGB'nin amacını şöyle anlattı:

"Faşist işgal altındaki okullara binlerce genç gidememekte, gidenler huzur içinde eğitim yapamamaktadır.

"Kendilerine devrimciyiz diyen maceracı grupların izlediği siyaset ve eylem çizgileri faşistlerin öğrenci gençliğe saldırıları için zemin hazırladı. Birçok okulun faşist işgal altına girmesine neden oldu. Keskin şiarlar atarak, öğrenim özgürlüğü ile ilgisi olmayan boykotlar yaparak gençlik kitlesini dağıttılar. 'faşistleri okula almayacağız' diyerek, onları okula giremeyen mağdur öğrenci pozuna girmelerini sağladılar.

"Okullarda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlamak;ancak, ölmek ya da yaralanmak korkusu duymadan kimliği olan her öğrencinin okula gitmesi temelinde birleştirmekle sağlanır.

"Devrimci Gençlik Birliği öğrenim özgürlüğünü, can güvenliğini sağlamak, okulların demokratik ve özgür öğrenim kurumları haline gelmesi için mücadelede gençlik yığınlarını birleştirmek ve önderlik etmek amacıyla kuruldu.

"DGB, fikirlerinden dolayı öğrencilerin okula alınmaması ile mücadele edecek, gençliği bölme çabalarına karşı çıkacaktır. Maceracıların yanlış siyasetleriyle, gençliği faşistlere karşı zayıf düşüren tutumları ile mücadele edecektir.

"DGB, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü uğruna verilen mücadeleyi ülkemizi köleleştirmeye çalışan iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesiyle birleştirerecektir.

"Yüksek öğrenim gençliği; can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sağlamak ve ülkemizi iki süper devlete karşı savunmak için DGB saflarında birleşelim! "

İstanbul DGB'nin adresi şöyledir: Küçük Langa Cad. Pelin Apt. 90/8 AKSARAY

Devrimci Yol'cular İTÜ'de gençliği bölüyor

Faşistlerin 15 Aralıkta Ankara'da bir kahveye bomba atarak 2 öğrenciyi öldürüp, 56 öğrenciyi yaralamalarını protesto etmek amacıyla İTÜ'de bir forum düzenlendi.

İTÜ-DER yönetimindeki Devrimci Yol'cular, yapılacak forumda Devrimci Gençlik Birliği üyelerine söz hakkı verilmeyeceğini açıkladılar. Biz, böyle bir kararı tanımayacağımızı, forumlarda isteyen bütün öğrencilere söz hakkı verilmesi gerektiğini söyledik. Toplantıya katılanlar, Devrimci Yol'cuların bu tutumuna karşı çıktılar ve tepki gösterdiler.

Devrimci Yol'cular tepkileri bastırabilmek için proleter devrimciler hakkında yalanlar söylemeye başladılar. Fakat bu yalanlar da tepkileri yatıştırmaya yetmedi. Söz almak isteyen birçok öğrenciye söz vermediler. Gerekçe olarak da, forumlarda ancak grupların konuşabileceğini söylediler. Gençliğin görüşlerine değer vermeyen bu anlayış, onları daha da teşhir etti.

Devrimci Yol'cuların bu tavırları en çok faşistlerin ve revizyonistlerin işine yarar. Çünkü onlar gençliğin bölünmesini isterler. Biz gençliğin bölünmesine yarayacak her türlü karar ve eyleme kararlılıkla karşı çıkacağız. Bütün öğrenciler okulla ilgili olarak alınacak her türlü kararda söz sahibi olmalıdır. Okulumuzda herkesin rahatça görüşlerini açıklayabileceği bir ortam sağlamak için mücadele edeceğiz.

İTÜ'deki DGB Üyeleri

GAZETECİLİK YÜKSEK OKULUNDA MACERACILIK TESLİMİYETE DÖNÜŞTÜ

Devrimci Yol, Halkın Kurtuluşu, Kurtuluş Sosyalist Dergi taraftarları, Gazetecilik ve Hakla İlişkiler Yüksek Okulunda, izledikleri maceracı siyasetle gençliği bölüp dağıttılar, sonrada 'gücümüz yok' diyerek okulu terkettiler.

Maceracılar, faşistlerin saldırıları karşısında gençliği seferber etme yerine, faşistlerle düelloya girdiler. Bütün öğrencilere yönelen saldırılara, "biz dışarıda cevap veririz" diyerek gençliği mücadelenin dışına ittiler. Bu, okulumuzdaki mücadeleyi geriletti. Bir çok arkadaşın mücadeleden kopmasına yol açtı. Okula devam eden öğrencilerin sayısı da düştü. Maceracılar yalnız kaldılar. Kendi arkadaşlarından bile tecrit oldular. Maceracılar şimdi de 'gücümüz yok' diyerek okula gitmemeyi savunuyorlar. Okulumuzdaki bu durum öğrenim özgürlüğü mücadelesi yürüten bütür öğrencilere maceracılığın teslimiyete nası dönüştüğünü göstermesi bakımından bir deney olmalıdır.

Biz GHİYO öğrencileri olarak bütün bunlardan can güvenliği öğrenim özgürlüğünün ancak öğrencilerin katılacağı bir mücadele ile sağlanabileceği sonucunu çıkartıyoruz. Bu ise, sağlam bir kitle çizgisi izlemekle gerçekleşebilir. Kimliği olan herkes ölmek ya da yaralanmak korkusu olmadan okullara girebilmelidir,siyasetini savunmadan kitle çizgisi izlemek mümkün değildir.

Gençliğe can güvenliği, öğrenim özgürlüğü.

Gazetecilik Yüksek Okulu
Gündüz Bölümü Öğrencileri

DÜZELTME

Dergimizin geçen sayısında yayınlanan "Ankara'da Gençlik Forumu" başlıklı yazıda anlam değişikliğine yolaçan bir dizgi hatası olmuştur. Yazının ikinci ve üçüncü pragraflarının bir bölümünü düzelterek yayınlıyoruz.

"... Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü mücadelesi örgütlü bir şekilde başarıya ulaştırılabilir. Bugün faşist işgalleri kırmanın da, can güvenliğini sağlamanın da tek yolu 'Şebekesi Olan Herkes Okula Girebilmelidir' siyasetini savunmaktır. Bir avuç faşisti ancak bu şekilde tecrit edebiliriz"

"Daha sonra söz alan ODTÜ'lü bir devrimci faşistleri okullara sokmayarak can güvenliğinin sağlanamayacağını söyledi ve şövle dedi: ... "

Esenler Lisesi'nde faşistlerle idarenin işbirliği

Faşist komandolar, idare ile işbirliği halinde bize saldırıyorlar. Okulumuzu faşist bir kamp haline getirmeye çalışıyorlar.

Müdür İsmail Bayraktar, öğretmenlerden Eşref Tarcan ile Hikmet Soloan Ülkü Ocakları'nın düzenlediği saldırıların baş destekçileridir. Bunlar notu bir baskı aracı olarak kullanıp bizi faşistlerin güdümüne sokmaya çalışıyorlar. Ülkü Ocaklı öğrencilere, yazılılara girmeseler bile iyi not vererek faşistliği cazip hale getirmeye çalışıyorlar. Yurtsever öğretmenlerimiz için vatan haini diyerek onlar hakkında antipati yaratmaya çalışıyorlar. Bu, öğretmenlerimizin sürülmesi için girişimlerde bulunuyorlar.

Esenler Lisesi Öğrencileri

Polis Devrimci Liseliler Birliği ile iki derneği kapattı

Polis, İstanbul'da Devrimci Liseliler Birliği (DLB) yi dernekte 18 yaşından küçük iki konuğun bulunmasını bahane ederek kapattı. Aynı gerekçeyle Bakırköy Halk Kültür Derneği (BAKDER) ve Kartal Halk Eğitim Derneği de kapatıldı.

Polis yaptığı baskınlarda bu derneklere bulunan bütün kitaplara el koydu ve orada bulunanlara hakarette bulundu.

DLB'nin kapatılması liseli gençliğin örgütlenme özgürlüğüne yapılan yeni bir saldırıdır. Halkın örgütlenmesi hiçbir gerekçeyle baskı altına alınamaz.

Sovyet ekonomi heyeti Ankara'da

Türkiye tarihinde görülmemiş soygun

Hükümetlerarası Türk-Sovyet ekonomik işbirliği karma komisyonu 22 Aralık'ta , Ankara'da toplandı. Sovyet ekonomik heyeti toplantı masasına 22 yeni proje ve 7 milyar dolarlık yatırım teklifiyle oturdu. Bu teklifte, 5 linyit işletmesi, 4 baraj, 4 hidroelektrik santral, 2 termik santral, 1 sinter magnezit ve refraktör, Kayseri turbiyerleri, hidrojen peroksit fabrikası, İzmir Aliağa petrol rafinerisinin kapasitesinin 2 kat arttırılması, Seydişehir Alüminyum tesisi kapasitesinin iki kat arttırılması, Karadeniz petrol rafinerisi, ve Hopa-Batum enterkonnekte enerji hattı yapımı projeleri var. Bütün bu proje programının yatırım tutarı 7 milyar dolar. Sovyetler Birliği projelerin gerçekleşebilmesi için 4,5 milyar dolar kredi vermeyi garanti etti. Ve böylece Türkiye tarihinde görülmemiş bir soygunun tezgahı kurulmuş oldu. Bir tek yabancı devlet, bir tek görüşmede 7 milyar dolar tutarında yatırım yapmayı ve bu yatırımlar için gereken 4.5 milyar dolar dış borcu vermeyi üstlendi. Böyle bir teklif ve bu teklifin Türkiye ekonomisine getirdiği yük, Türkiye tarihinde ilk defa görülmektedir.

1977 rakamlarına göre, Türkiye devletinin uluslararası kredi kuruluşları, yabancı devletler ve özel yabancı firmaların tümünden şimdiye kadar almayı garanti ettiği toplam borç miktarı 4 milyar 943 milyon dolar. Aynı gösterge içinde Türkiye devletinin Amerika Birleşik Devletlerine olan toplam borcu ise 1 milyar 253 milyon dolar. Türkiye devletinin 1963-1975 yılları arasında resmi ve özel tüm yabancı sermaye kaynaklarından sağlayabildiği toplam kredi miktarı 4 milyar 266 milyon dolar. Dünya bankasının Türkiye ile ilişki kurduğu günden bu yana verdiği kredi tutarı, 1,5 milyar dolar. Sovyetler Birliğinin 22 Aralıkta Türkiye'nin önüne koyduğu teklif ise 7 milyar dolarlık yatırım ve 4,5 milyar dolar kredi.

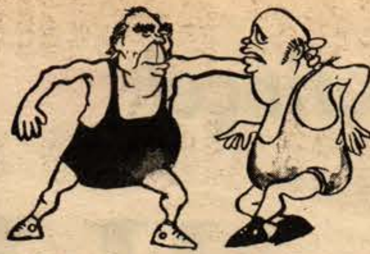
Bu derece büyük ve doğrudan bir soygun tezgahı Türkiye'de ilk defa Sovyetler Birliği sayesinde kurulmuş oldu. Bu soygunun yalnızca faizi, ortalama yüzde 3 hesabıyla, yılda 135 milyon dolar. 1977 rakamlarına göre, Türkiye devletinin aldığı tüm borçların toplam faizi 220 milyon dolar. Doğrudan yabancı sermaye yatırımlarının kar transferleri tutarı ise 70 mi milyon dolar. Oysa, Sovyetler Birliği'nin tezgahladığı soygunun sonucunda Türkiye yalnızca Sovyetler Birliği'ne yılda 135 milyon dolar faiz ödeyecek. Bu soygun tezgahının sonucunda Türkiye'de artık bebekler bile Sovyetler Birliğine 2250 lira borçlu doğacak. Kırk milyon Türkiye halkının her ferdi, sırtında Sovyetler Birliği'ne olan 2250 liralık borcunu taşıyacak. Üstelik bütün bu hesaplamalar yüzde 3 faiz oranına göre yapıldı. 1967'de yüzde 2,5 faizle kredi veren Sovyetler Birliği, 1975'de faiz oranını yüzde 3-4 e çıkardı. Bu yeni kredilerin yüzde kaç faizle geri ödeneceği henüz belli değil.

Öte yandan, karma komisyonun Sovyet ekonomik heyeti başkanı Skackov bu kadar "yardımla" yetinmeyeceklerini açıkladı: "... her iki taraf isterse, yeni alanlarda işbirliğimizi geliştirebiliriz." Skackov'un konuşması devam ediyor: "... kurulan İskenderun Demir-Çelik tesisleri, Seydişehir Alüminyum tesisleri başarılı bir şekilde çalışıyor. Bu alanlarda yaptığımız verimli işbirliği sırasında birbirimizi daha iyi tanımış oluyoruz. "Skackov konuştukça kendi kendini ele veriyor: "İskenderun Demir-Çelik sanayi ile Seydişehir Alüminyum tesislerinin bazı zorluklarla karşı karşıya bulunduklarını öğrendik. Bu zorlakların aşılması için yardımcı olacağız." Sizin "yardım" ettiğiniz her alanda Türkiye ekonomisi batağa saplandı bay Skackov. Türkiye, ancak tasınızı tarağınızı toplayıp sizi evinize gönderdikten sonra zorlukları aşmaya başlayabilir. Yalnız, Skackov'un şu tespiti doğru: Gittikçe birbirimizi daha iyi tanıyoruz. Türkiye halkı, ne kadar azılı soyguncularla karşı karşıya olduğunu gün geçtikçe daha iyi kavrıyor.

Skackov'un susmaya niyeti yok: "... karşı karşıya bulunduğunuz sorunlardan en önemlisi enerji konusudur. Zannederim bu bakımdan size yardımcı olabileceğiz." İşte, Sovyetler Birliği'nin asıl hedefi. Batı'dan Bulgaristan kanalıyla, Doğu'dan Hopa-Batum enerji nakil hattı kanalıyla Türkiye'nin enerji sistemini kıskıvrak yakaladı. İktisadi bağımsızlığın en temel unsuru elektriğin şalterini Yeni Çarlar'a teslim eden MC, şimdi de Türkiye'nin petrol ihtiyacını Sovyetlerin denetimine teslim etmeye hazırlanıyor. Her yönden batağa saplanmış olan MC, enerji buhrarından kurtulmak için Sovyet tekelleri yöneticilerinin vereceği petrolden medet umuyor. Sovyet Ekonomik Heyeti ise, Türkiye halkının artık yakından tanıdığı, bilinen taktiğine başvurmaya devam ediyor. Bu taktik, Türkiye için hayati önem taşıyan petrolü "siyasi belgenin" dayatılması için araç larak kullanma taktiği. Ruslar, "yardım" adı altında ekonomimizin can damarlarına el atarak, Türkiye'yi kendilerine muhtaç hale düşürmek ve böylece siyasi tahakkümleri altına almak amacındalar. MC'nin ekonomimizi içine düşürdüğü durum, Rusya'nın ekmeğine yağ sürüyor ve amaçlarında ilerlemesini sağlıyor. Bakın, karma komisyon Türk ekonomik heyeti başkanı Selahattin Kılıç ne diyor: "... Sovyetler Birliği'nin bu anlaşmaya verdiği önemi komisyonu teşkil eden seçkin üyelerin şahsiyetlerinden anlıyor ve büyük memnuniyet duyuyoruz." HALKIN SESİ daha önceki yazılarında Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile imzaladığı ekonomik anlaşmalarda yetkili siyasi kişileri kullandığını, Sovyetler Birliği'nin Türkiye üzerindeki emellerinin esas olarak siyasi niteli[illegible] taşıdığını açıklamıştı. Anlaşılan bu özellik Selahattin Kılıç'ın da dikkatini çekmiş. Ama önemli bir farkla: Selahattin Kılıç bundan memnuniyet duyuyor.!

Durumdan memnuniyet duyan yalnızca Selahattin Kılıç değil. Moskova radyosu da durumdan pek memnun. "1977 yılı Türk-Sovyet ilişkileri için verimli bir yıl oldu" diye yayın yaparak memnuniyetini ortaya koyuyor. Avrupa'dan yüzde 0,85 faizle kredi al, sonra Türkiye'ye yüzde 3-4 faizle kredi ver. Türkiye'nin tarım ürünlerini, hammaddelerini ucuza kapat, sonra yüksek fiyatla Avrupa'ya sat. Bir işe yaramaz hurda parçaları için her yıl 135 milyon doları cebe at. Bundan daha "verimli işbirliği" nerede görülmüş.

Üstelik Türk ekonomik heyeti başkanı "verimli işbirliği" yaratabilmek için Sovyet heyetinden daha fazla çırpınıyor: "... Yapılacak projelerin toplam maliyetinin 7 milyar dolara ulaşmakta olduğuna ve bu miktarın önemine dikkatinizi çekerim. Ancak gönlümüz bu gelişmelerin çok daha yüksek düzeyde olmasını arzu etmektedir." Türk ekonomik heyeti başkanının gönül arzusu Türkiye halkının nefretini uyandırıyor. Şimdi bütün yurtseverlerin bu ağır soygun tezgahına karşı seslerini yükseltmelerinin zamanıdır. Kimse, yoksul halkımızın milyarlarca dolarlık borç yükünün altına girmesine seyirci kalamaz. Bütün devrimcileri ve yurtseverleri bu soygun anlaşmasına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

1967 TÜRKİYE-SSCB BAZI SINAYİ TESİSLERİN YAPIMI ANLAŞMASI

1975 TÜRKİYE-SSCB EKONOMİK İŞBİRLİĞİNİ SÜRDÜRME ANLAŞMASI

1977 TÜRKİYE-SSCB EKONOMİK İŞBİRLİĞİNİ GELİŞTİRME ANLAŞMASI

RUSYA TÜRKİYE'YE GÜREŞTE İŞBİRLİĞİ TEKLİF ETTİ – Basından

FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG:

"Moskova ekonomik yardım vasıtasıyla Ankara'yı kendine çekiyor"

Almanya'da yayınlanan Frankfurter Allgemeine Zeitung gazetesi Sovyet ekonomik heyetinin Ankara'ya gelişini yorumlayarak, Moskova'nın asıl amacının siyasi anlaşmanın imzalanması olduğunu açıkladı.

"Türkiye'nin içinde bulunduğu ağır ekonomik sorunların giderilmesi için Sovyetler Birliği 'yardım'a hazır. Bu yıl imzalanan anlaşma Türkiye'deki Sovyet yatırımlarını arttırmayı öngörüyor. Sovyetlerin Türkiye'deki sanayi yatırımları son on yıl içinde milyarlara ulaşmış bulunuyor. İlkbahardaki Dışişleri Bakanları görüşmesinde Sovyet ekonomik 'yardımının' 7,5 ya da 8,3 milyar marka (3,5 veya 4 milyar dolar) yükseltilmesi hedef alınmıştır. Şimdi ise, bu miktarın 9 milyar markın (4,5 milyar dolar) üstünde olacağı ve Kasım ayında imzalanan anlaşma çerçevesinde daha da yükseltilebileceği söyleniyor...

"Türkiye'nin bugün için en önemli meselesi dış ödemeler açığını kapatabilmek ve borçlarını ödeyebilmek için kredi bulabilmek. Sovyet ekonomik 'yardımının' ise bu konuda hiçbir faydası yok. Bu uzun vadeli ekonomik 'yardım' siyasi bekleyişlerle ilgili. Sovyetler tarafından hazırlanan belgedeki bazı maddeler az ya da çok bir 'saldırmazlık paktını' tezgahlıyor."

Sosyal-emperyalistlerin THY'na attığı çengel

Geçen hafta içinde THY Yönetim Kurulunda yeni bir uçak anlaşmazlığı patlak verdi. Genel Müdür Nurettin Erguvanlı ile yönetim kurulunun diğer üyeleri birbirlerini suçladı. Tartışmanın ana noktası Türk Hava Yollarına uçakların hangi ülkeden alınacağıydı. Erguvanlı ile yönetim kurulunun birbirine girmesine yolaçan mesele artık Sovyetler'in de uçak piyasasına el atmalarıydı. Yıllardan beri Amerikan sivil havacılık şirketlerine bağlı olarak çalışan THY'de Rusya'dan alınacak uçak meselesi şiddetli bir pazar kavgasına yolaçtı. Bu yaz Sovyetler Birliği'ne gidip uçak konusunda incelemelerde bulunan ve Bulgarlarla ortak bir nakliye şirketinin sahibi bulunan, THY Yönetim Kurulu başkanı Nihat Kürşat ile diğer yönetim kurulu üyeleri Rus uçaklarının alınması yönünde görüşlerini belirttiler. Nurettin Erguvanlı buna karşı çıkarak yıllardan beri THY'de varolan Amerikan uçakları geleneğini sürdürmek gerektiğini savundu. Sonunda Nurettin Erguvanlı yönetim kurulu tarafından Genel Müdürlük görevinden alındı. Bu son olayların sebebi, Sovyetler Birliği'nin "mal karşılığı uçak satma" demagojisiyle kendine Türkiye'de yeni bir nüfuz alanı yaratmak için sinsi dolaplar çevirmesiydi. Bu son olay, sosyal-emperyalistlerin artık Amerika'nın nüfuzu altında bulunan her yere burunlarını soktuklarını açıkça göstermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası en sonunda mahkemelik oldu

Beş aylık ikinci MC Döneminde binbir türlü olayla karşılaşan Türkiye Cumhuriyeti'nin, bu defa da Merkez Bankası mahkemelik oldu.

Bir Alman firması tarafından uluslararası mahkemeye verilen Merkez Bankasının suçu, firmanın özel bir Türk şirketine sattığı malların döviz karşılığını ödemeyi garanti ettiği halde ödememesi. Kelin merhemi olsa başına sürer. Merkez Bankası devlet borçlarını dövizi olmadığı gerekçesiyle ödeyemezken özel Türk firmalarının döviz ödemelerini nasıl, neye güvenerek garanti ediyor?

Alman firmasının alacağı beşyüzbin dolardır. Merkez Bankası bunu bile ödeyemediğine göre, "70 sente muhtaç Türkiye ekonomisi"nin, "mahkemelik Türkiye ekonomisine" doğru hızlı bir gelişme gösterdiği anlaşılmaktadır.

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 423 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

ISPARTA: Gelendost'dan 155, İSTANBUL Okmeydanı'ndan 89, Hürriyet gazetesi işçilerinden 20 olmak üzere toplam 109, TRABZON: Çoğu öğrencilerden 48, GİRESUN: Görele'den 43, BELÇİKA: Çoğunluğu işçilerden 31, ADANA: Osmaniye'den 20, GAZİANTEP: Nizip'ten 9, KAHRAMANMARAŞ: Tottolar köyünden 6 pamuk işçisi. KONYA: Karaman'ın Kayaönü köyünden 2 işçi

Böylece şimdiye kadar toplanan imzaların sayısı 90.458'i buluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir:

İstanbul	10.939	Manisa	2.635	B.Almanya	1.175	Ordu	559	Uşak	263
Ankara	10.178	Muğla	2.316	Elazığ	1.171	Eskişehir	536	Giresun	258
Tunceli	7.098	Hatay	2.300	İçel	1.091	Amasya	469	Adıyaman	239
K.Maraş	6.916	Malatya	2.042	Aydın	766	Kocaeli	427	Avusturya	216
İzmir	6.683	Konya	1.903	Antalya	699	Çorum	422	İsviçre	215
Adana	4.822	Denizli	1.630	Tokat	667	Zonguldak	371	Afyon	212
G.Antep	4.743	Diyarbakır	1.614	Isparta	632	Burdur	295	Van	206
Sivas	2.929	Trabzon	1.490	Kayseri	606	Muş	279	Çeşitli İller	4.762
Erzincan	2.827	Bolu	1.271	Bursa	586	Çanakkale	272	TOPLAM	90.458

Doğu Perinçek

H.YOLU VE H.KU
TEMEL Ç

"Günümüze kadar bütün toplumların tarihi, sınıf mücadeleleri tarihidir.

"Özgür insan ve köle, patrisyen ve pleb, senyör ve serf, lonca ustası ve lonca emekçisi -kısaca, ezenle ezilen, sürekli bir çatışma halinde, bazen gizli, bazen açıkça; ya toplumun devrimci bir biçim değiştirmesiyle, ya da çatışan sınıfların birlikte çöküşüyle sonuçlanan, kesintisiz bir mücadele yürüttüler." (1)

"Komünist Manifesto" nun bu ünlü satırları, yalnız Marksistler tarafından değil, Marksizmin düşmanlarınca da ezbere bilinir. Manifesto'nun yayınlanmasından 130 yıl sonra Halkın Yolu ve Halkın Kurtuluşu şefleri de kendi "Manifestolarını" nihayet ilan ettiler. Yaptıkları iş, temel çelişme kavramının canına okumalarıdır. Bu marifeti ilkönce "Devrimci Teori" adlı eki çıkararak H.Yolu başardı. H.Kurtuluşu da ondan gördüğünü hemen kağıda geçirdi.

Halkın Yolu, "Devrimci Teori" adlı Ekim ilk sayısında şöyle yazıyor:

"AYDINLIK'a göre feodal toplumun temel çelişmesi feodal üretim ilişkileri ile feodal toplumun üretici güçleri arasındaki çelişmedir." (s.28)

"... bu burjuva akım temel çelişmeyi 'köleci ilişkilerle, köleci toplumun üretici güçleri arasındaki' çelişme olarak açıklıyor." (s.29)

H.Yolu, AYDINLIK'ın görüşünü özetledikten sonra, temel çelişmenin "eski üretim ilişkileri ile yeni toplumun maddi unsurları arasında" olduğunu ileri sürüyor. (s.56)

Başka bir yerde ise şöyle söylüyor: "Temel sınıf çelişmeleri de, AYDINLIK'ın ileri sürdüğü gibi 'toplumun temel iktisadi ve sosyal yapısı tarafından belirlenen çelişmeler' olmayıp, bu yapı ile geleceğin toplumununun maddi unsurları arasındaki çelişme tarafından belirlenen çelişmelerdir." (s.27) H.Yolu'nun bir diğer temel çelişme tarifi de şu: "... gelişen üretici güçlerle eski üretim ilişkileri arasındaki çelişme" (s.26)

H.Kurtuluşu da H.Yolu'nun yazdıklarını benimseyerek feodal toplumun temel çelişmesinin "feodal üretim ilişkileri ile rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri arasındaki çelişme..." olduğunu belirtiyor. (sayı: 87, s.5).

TEMEL ÇELİŞME,ÜRETİCİ GÜÇLERLE ÜRETİM İLİŞKİLERİ ARASINDAKİ ÇELİŞMEDİR

Biz, "üretici güçler" ve "üretim ilişkileri" gibi en temel kavramların bilindiğini varsaymıştık. Öyle gözüküyor ki, H.Yolu ve H.Kurtuluşu şefleri bu kavramları ne olduğunu bilmeden kullanmaktadırlar. Onların nasıl saçmaladıklarını gözler önüne sermek ve tartışmayı daha somut yapmak için işe bu kavramları açıklayarak başlıyoruz.

Üretici güç, herşeyden önce maddi değerleri üreten emekçidir. Emekçi, belli bir üretim tecrübesi ve iş hüneri sayesinde alet kullanarak üretim yapar. İşte bütün bunlar, yani emekçiler, üretim aletleri, üretim tecrübesi ve iş hüneri, belli bir toplumun üretici güçlerini oluştururlar. Bunlar arasında en önemlisi insandır. Çünkü aleti kullanan, icat eden, geliştiren, iş hünerine ve üretim tecrübesine sahip olan hep insandır. Bu nedenle Marks, "en büyük üretici güç, devrimci sınıfın kendisidir" demiştir. (2).

Üretim ilişkileri ise, insanların üretim içindeki karşılıklı ilişkileridir. Üretim ilişkilerine, esas olarak mülkiyet ilişkileri de diyebiliriz. Yani üretim araçlarına ve toprağa kimler sahiptir? Üretim araçlarına sahip olanlarla bu araçlarda çalışanlar arasındaki ilişkiler nedir? Ürünlerin bölüşüm biçimi nasıldır? Üretim ilişkileri, bu soruları açıklar.

Üretici güçler ve üretim ilişkileri çelişme halindedirler ve bir toplumun üretim biçimini oluştururlar. Onlar arasındaki çelişme toplumun temel çelişmesidir. Herhangi bir toplumun gelişmesinin temelinde yatan ve bütün bir gelişme sürecini açıklayan çelişme budur. Bu çelişme, özel mülkiyetin doğuşundan bu yana her toplumsal sistemde ezenle ezilen arasındaki çelişmede sınıfsal ifadesini bulur.

Şimdi bu açıdan somut olarak köleci, feodal ve kapitalist toplumları inceleyelim.

Köleci toplumun başlıca üretici gücü köledir. Köle sahibi, bütün üretim araçları yanında kölenin de sahibidir, köleyi istediği gibi alıp satabilir. Bu toplumun temel çelişmesi köle sahibinin temsil ettiği köleci üretim ilişkileri ile başlıca üretici güç olan köleler arasındadır. Kölenin kölelikten kurtulmak için yürüttüğü mücadele, toplumun gelişmesinin motorudur. Üretim aletlerinin, üretim tecrübesinin ve iş hünerinin gelişmesi, son tahlilde bu mücadeleye bağlıdır. Köleci üretim ilişkileri daha YENİ olduğu zaman da temel çelişmenin bir yanını oluşturur. Bu ilişkilerin temel çelişmenin bir yanında yer alması için H.Yolu şefinin sandığı gibi ESKİMESİNE gerek yoktur. Bu dönemde köleci uretim ilişkileri ile üretici güçler arasında esas olarak uyum vardır ve köleci ilişkiler belli bir ilerlemeye de yol açarlar. Uyum olması, çelişmeyi ortadan kaldırmaz. İlerlemenin temelinde yatan çelişme gene de, köle sahipleri ile köleler arasındaki mücadelede ifadesini bulur.

Halkın Yolu'nun temel çelişme anlayışına göre, köleci toplumun başlangıç döneminde temel çelişme, ilkel komünal toplumun üretim ilişkileri (ESKİ ilişkiler) ile köleler, madeni aletler, çiftçilik vb. (GELİŞEN üretici güçler) arasındaki çelişme oluyor. Böyle bir çelişme vardır. Fakat bu çelişme hiç bir zaman temel olmamıştır. H.Yolu şefi yazdığı yazıyı bir kere daha okusa ve biraz düşünseydi, herhalde bu saçmalığı ortaya atmazdı.

Köleler ile köle sahipleri arasındaki çelişme, köleci toplumun sonuna kadar temel çelişme olmaya devam eder. Köleci toplumun bağrında feodal üretim ilişkileri filizlenmeye başlar. Bunu yaratan bizzat kölelerin özgürlük mücadelesidir. Kölelerin özgürlük isteği ve gelişen üretim aletleri köleci ilişkiler içine hapsedilemez. Artık toplum köleci sistemin sonuna gelmiştir. Fakat temel çelişme gene de H.Yolu şefinin iddia ettiği gibi köleci ilişkilerle yeni doğacak toplumun üretici gücü olan köylülük arasında değildir. Kölenin köylü haline geldiği toplumda feodal bey vardır ve temel çelişme artık bu iki sınıf arasındadır. Köylü ile köleci ilişkiler arasındaki çelişme bir süre yaşamakla beraber, temel çelişme değildir. Artık toplumu ilerleten temel çelişme köylülerin feodal beylere karşı mücadelesi olmuştur. Bilindiği gibi feodal dönemin başında feodal ilişkiler emekçilere, köleci topluma göre insiyatif vermiş ve üretici güçleri geliştirmişti. Fakat feodal dönemin başından itibaren üretici güçlerin gelişmesini sağlayan motor köylülerin mücadelesidir. Bu mücadele sayesinde feodal sömürü, angaryadan ürün olarak verilen vergiye ürün-rant ve giderek para olarak verilen toprak kirasına (para-rant) doğru bir gelişme gösterir. Bu gelişmenin esas itici gücü köylünün feodal baskıya karşı mücadelesi olmuştur. Mao Zedung bu gerçeği Çin toplumu ile ilgili olarak şoyle açıklar: "Köylülerin sınıf mücadeleleri, köylü ayaklanmaları ve köylü savaşları Çin feodal toplumunun tarihi gelişmesinin gerçek itici gücü olmuştur. Çünkü her önemli köylü ayaklanması ve köylü savaşı, zamanın feodal rejimine darbe indirmiş ve böylece bir ölçüye kadar sosyal üretici güçlerin gelişmesini sağlamıştır"(3)

Bir de H.Yolu ve H.Kurtuluşunun tarifine bakalım. Onlara göre feodal toplumun temel çelişmesi "feodal üretim ilişkileri ile rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri arasındaki çelişme" olmaktadır. Rekabetçi kapitalizmin gelişen üretici güçleri nelerdir? İşçiler ve makina Yani bu şaşkınlara göre Nizamülmülk, Alaattin Keykubat, Osman Gazi ve Sultan Mahmut dönemlerinin temel çelişmesi, feodal üretim ilişkileri ile işçi sınıfı ve makinaile yapılan üretim arasındaki çelişme olmaktadır. Böylece buharlı makina ve işçi sınıfının Nizamülmülk ve Osman Gazi döneminde ortaya çıktığını ve temel çelişmenin bir yanını oluşturduğunu keşfetmiş bulunuyorlar.

H.Yolu şefi, yeni bir keşifte bulunmanın heyecanını yenerek yazdıklarını bir kere daha okusa ve üzerinde birazcık düşünseydi, böyle zırvalamazdı; zırvalaması bir yana birçok devrimciyi bu zırvaları savunmak gibi halka zararlı bir yola itmezdi.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu köylülüğün toprağa bağımlılıktan kurtulma, yani özgürlük mücadelesinin üretici güçleri geliştirdiğini ve rekabetçi kapitalizmin üretici güçlerinin filizlenmesine hizmet ettiği anlamamışlardır. Köylülüğün bu mücadelesi sayesindedir ki, feodal toplum içinde kapitalist üretim ilişkileri tomurcuklanmıştır. Feodal toplumun sonuna doğru ortaya çıkan ve gelişen proletarya da esas olarak "özgürleşen" köylü ve lonca emekçisidir. Bu dönemde proletarya ile feodal beyler arasında bir çelişme vardır, fakat temel çelişme hâlâ köylüler ile feodal beyler arasındadır. Mao Zedung'un belirttiği üzere, "feodal sömürü sisteminin temeli ... köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından sömürülmesi..." dir (4). Feodalizmi yıkan esas etken, dünyanın her yerinde köylünün özgürlük mücadelesidir. Burjuvazi köylülüğün ve diğer emekçilerin başına geçerel iktidara gelebilmiştir.

Gelelim kapitalizm dönemine. Kapitalizmin teme çelişmesi, üretimin toplumsal niteliği ile mülkiyetin ö zel niteliği arasındaki çelişmedir. Bu çelişme sınıfsal fadesini proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadeled gösterir. Kapitalizmin ilk döneminde kapitalist mülkyet ilişkileri henüz eskimemiştir. H.Yolu şefleri iste lerse 140 sayfa yazı daha yazsınlar, kapitalist üreti ilişkileri daha eskimedikleri dönemde de temel çeli menin gerici yanını oluştururlar, hatta ilk başlarda ür tici güçleri ilerleten bir rol oynasalar bile. Mao Z dung'un belirttiği gibi, "serbest rekabet çağının kapit lizmi emperyalizm aşamasına ulaştığında, temel çeli meyi oluşturan iki sınıfın, yani proletarya ile burjuva nin sınıf niteliğinde ya da toplumun kapitalist özün bir değişme olmaz." (5). Kapitalizmin emperyalizm şamasına ulaşması, yani kapitalist üretim ilişkilerir çürümesi (eskimesi), H.Yolu'nun teorisine rağmen y bir temel çelişme yaratmaz. Temel çelişme eskisi g kalır, fakat son derece keskinleşir ve proleter devriml gündeme girer.

H.Yolu'nun ve H.Kurtuluşu'nun tarifini kabul e cek olsak, rekabetçi kapitalizm çağında temel çelişı nin şöyle olması gerekirdi: Bir yanda eski üretim ilis leri yani feodal ilişkiler, öte yanda gelişen üretici g ler, yani işçiler ve makinalı üretim.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu şeflerinin yazılarını matl ya verenler, o yazıları bir kere okusalardı, bu saçma ları mutlaka göreceklerdi.

TEMEL ÇELİŞME, BELLİ BİR TOPLUMSAL SİSTEM BOYUNCA ÖZ OLARAK AYNIDIR

Temel çelişme, belli bir toplumsal sistemin başı ortasında ve sonunda öz olarak aynıdır. Fakat bu mel çelişmenin iki yanını oluşturan üretici güçleri

RTULUŞU' NUN ELİŞMESİ

üretim ilişkilerinin bütün süreç boyunca oldukları gibi kaldıkları anlamına gelmez. Değişmeyen şey, bunların özleridir. Örneğin feodal toplum boyunca feodal üretim ilişkileri öz olarak aynı kalmakla beraber çeşitli değişikliklere uğrarlar. Feodal bey ile köylü arasındaki ilişki emek-rant, ürün-rant ve para-rant şeklinde belli bir gelişme gösterir. Aynı şekilde üretici güçler de öz olarak aynı kalmakla beraber gelişirler ve en sonunda mevcut toplumsal sistemin çerçevesi içinde tutulamayacak bir hale gelirler. Belli bir toplum sisteminin sonunda yalnız yeni üretici güçler doğmaz, yeni üretim ilişkileri de eski toplumun bağrında filizlenir. (sosyalizm hariç) H.Yolu bütün sürecin temelinde yatan temel çelişme kavramı ile bu temel çelişmenin keskin bir çatışmaya dönüşerek devrime yol açtığı durumu birbirine karıştırıyor ve aynı zamanda birbirinden koparıyor. H.Yolu, "toplumların bağrında yeni toplumun unsurlarının iyice belirginleşmesi uzun bir zaman almıştır." (s.31) diyor. Peki bu uzun zaman içinde ne olmuştur? Toplum, H.Yolu şefinin keyfi öyle istediği için temel çelişmesiz mi kalmıştır? Veya: Bir toplumsal sistemin yeni olduğu dönemle eskidiği dönemde iki farklı temel çelişme mi vardır? O zaman toplumsal sistemi tespit etmenin ne anlamı kalmaktadır? Ayrıca gelişen üretici güçler nedir? Bunlar bizzat o toplumun bağrında gelişmeyip de gökten zenbille mi inmişlerdir?

H.Yolu, Marks'ın cümlesini aktarıyor, fakat üzerinde bir dakika bile düşünmüyor bu cümlenin:

"El değirmeni size feodal beyli toplumu verir; buharlı değirmen ise sınai kapitalistli toplumu."

El değirmeni nedir? Feodal toplumun üretici gücü. Marks, bu sözüyle feodal ilişkilerle feodal toplumun üretici güçleri arasındaki çelişmeyi ve birliği ifade ediyor, yani feodal toplumun temel çelişmesini açıklıyor. Dikkat edilirse Marks, "buharlı değirmen size feodal beyli toplumu verir" demiyor. H.Yolu şefinin kafasına göre Marks'ın böyle demesi gerekirdi. Demek ki, el değirmeni ve onu çeviren köylü ile feodal bey arasında bir bütünlük vardır. Bu bütünlük, feodal toplumdaki zıtların birliğidir, feodal toplumun üretim biçimini belirleyen birliktir, başka bir deyişle temel çelişmedir.

H.Yolu şefi, bütün bir süreç boyunca temel çelişmenin iki yönü arasındaki birliği ve bu iki yönün hareket halinde olduğunu anlayamamıştır. Marks, "üretim ilişkileri, maddi üretim güçlerindeki gelişimin belirli bir aşamasına uygundur." diyor (6) Peki bu iki yön uygun oldukları zaman temel çelişme olmaktan çıkıyorlar ve yalnız çatışma halinde oldukları zaman mı temel çelişme oluyorlar? Hayır her iki durumda da temel çelişmenin özü aynıdır. Yalnız temel çelişmenin iki yönü ters yönde hareket halindedir, bir yön dıgerini itmakta ve artık yeni bir toplumun şafağı sökmektedir. Yeni toplumla birlikte temel çelişme de değişmektedir. Artık yeni bir süreç başlamaktadır. Bu gelişme elbette mekanik bir şekilde ve bir gecede olmaz, insan ömrüne kıyasla çok uzun sayılacak bir zaman süresi içinde gerçekleşmektedir. Ancak bu süre, insanlığın hayatını düşünürsek gene de bir an kadar kısadır.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu, temel çelişmenin öz olarak bütün bir süreç boyunca geçerli olduğunu, bütün bir süreci açıkladığını öğrenememişler. Onlara kalırsa feodal toplumun çeşitli dönemlerinde, örneğin Nizamülmülk, Osman Gazi ve Abdülhamit dönemlerinde temel çelişme farklı olacaktır. Üstelik onların feodal toplumun hiçbir dönemi için temel kabul etmedikleri çelişme, feodal beylerle köylüler arasındaki çelişmedir. Bir sürü gevezelikle inkar etmeye çalıştıkları şey, her dönemde köylülerin feodallere karşı mücadelesidir. İlginç olanı, aynı revizyonist tutumu Konfüçyus'u ve Lin Biao'yu eleştirme kampanyası sırasında Dörtlü Çete'nin de benimsemiş olmasıdır. Dörtlü Çete, Çin'de feodal toplumun ilk dönemlerinde tarihi ilerleten mücadelenin köylülerle feodaller arasındaki mücadele olduğunu inkar ediyorlar ve bunun yerine eski köle sahipleri ile yeni toplumun feodal beyleri arasındaki mücadeleyi geçiriyorlardı.(7) Tencere yuvarlanıp kapağını buluyor.

H. YOLU VE H. KURTULUŞU DEVRİMİ REDDEDİYORLAR

H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun temel çelişme konusundaki yazdıkları tek bir yere götürmektedir: Revizyonist üretici güçler teorisinin kuyruğuna! Çünkü her ikisi de üretici güçlerin esas olarak üretim ilişkilerinin devrimle değişmesinden sonra geliştiğini anlamıyorlar. Onlar devrim olmaksızın yeni toplumun üretici güçlerinin eski toplumda sonuna kadar gelişeceğini iddia ediyorlar. O kadar ki, artık bu üretici güçlerin eski toplumla bir ilgisi kalmamaktadır. O zaman devrime ne hacet! Biraz daha gayret ederlerse bulacakları yeni alıntılarla devrimin gereksizliğini de kanıtlayacaklar! Revizyonizmin babası Bernstein da başka bir şey yapmamıştı. Bernstein'in bütün günahı, Marks ve Engels'ten alıntılar yaparak, üretici güçlerin esas olarak devrim olmaksızın gelişeceğini ispatlamaya çalışmasıydı.

Burada daha talihsiz olanı H.Kurtuluşu'dur. Çünkü o, kendi yayınladığı Ekonomi Politik çevirisini dahi okumadan böyle bir fikre sarıldı. Çin'de yayınlanan ve şimdi Komün Yayınları'nın çıkardığı bu kitap şöyle diyor:

"Üretim güçlerindeki büyük gelişme, her zaman üretim ilişkilerinde büyük değişikliklerden sonra ortaya çıkar. Bu, evrensel bir yasadır. Kapitalist bir toplumda da, burjuvazi, feodal üretim ilişkilerini yıktıktan ve kapitalist üretim ilişkileri hızla geliştikten sonra, ancak bundan sonra üretici güçlerde büyük atılım ortaya çıktı. İngiltere örneğini ele alalım. 17. yüzyılda başgösteren burjuva devrimi temeli üzerinde sanayi devrimi, 18. yüzyıl sonunda ve 19. yüzyıl başında başladı. Üretici güçlerdeki büyük atılım, ancak o zaman başgösterdi. Fransa'da, Almanya'da, ABD'de, Japonya'da değişik biçimlerde de olsa, eski üst yapıyı ve üretim ilişkilerini değiştirdikten sonra çağdaş sanayi hızlı bir atılım kazandı.
Eskiden beri marksizmle revizyonizm arasındaki uzayan mücadelenin önemli bir yönü işte budur."(8)

H.Kurtuluşu şefleri bu satırları okusalardı, H.Yolu'nun üretici güçler teorisine sarılmakta biraz daha ihtiyatlı davranır, bu işi hiç olmazsa biraz daha sinsi yaparlardı. Aslında bütün bu tezleri H.Birliği savunmaktadır. H.Birliği bu revizyonist teorileri savunarak devrim olmadan feodalizmi kağıt üzerinde tasfiye etmiş ve temel çelişme içinden çıkartmıştır. Üçlü Blokun şeflerinin soyu aynıdır ve babaları ise Bernstein'dir.

Yazımızın başında Manifesto'dan aldığımız bölüm sınıflı toplumların gelişmesinin bugüne kadar yazılmış en özlü tarihçesidir. Marks ve Engels bu satırlarıyla köleci ve feodal toplumların temel çelişmelerini de sınıfsal olarak ifade etmişlerdi. Üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki temel çelişme, köleci toplumdaki sınıfsal ifadesini köle sahipleri ile köleler arasındaki mücadelede buluyordu. Feodal toplumda söz konusu olan ise feodal beylerle toprağa bağlı köylüler arasındaki mücadeledir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu ise en iyimser bir yorumla tarihi şöyle özetliyorlar: Köle sahipleriyle köylüler, feodal beylerle proletarya arasındaki mücadele! "En iyimser bir yorumla" diyoruz, çünkü onların "üretici güçlerin" ne olduğundan da pek haberleri olmadığı gozüküyor. Aslında feodal beyleri ve burjuvaziyi de üretici güç olarak gösterip tarihi şöyle özetliyorlar: Tarih, köle sahipleri ile feodal beyler ve feodal beyler ile burjuvazinin mücadelelerinin tarihidir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu, sınıf mücadelesinin lafını çok eder ama bunu anlamaz. Bu iki oportünist tekkenin şefleri, sınıfların doğuşundan beri toplumların gelişmesinin biricik itici gücünün ezenle ezilen arasındaki mücadele olduğunu inkar ediyorlar. Okudukları kitapları öğrenmedikleri için beyinleri sıkışmış durumdadır.

Üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki çelişmenin temel çelişme olması, Marks'ın ortaya koyduğu derin bir bilimsel tahlildir. Fakat hiçbir zaman feodal toplumdaki üretici güçlerle feodal üretim ilişkileri arasında bir meydan savaşı olmaz. Onlar arasındaki temel çelişme kendisini köylülerin feodal beylere karşı yüzyıllar boyu yürüttüğü savaşlarda ve isyanlarda ortaya koyar. İnsanlığı saban demirinden traktöre, kol değirmeninden elektrikli değirmene getiren şey, bütün toplumlarda ezenle ezilen arasındaki mücadeledir.

ÜÇLÜ BLOKUN TEMEL ÇELİŞMESİ DE REVİZYONİST DEREBEYLERİ İLE TABANDAKİ DEVRİMCİLER ARASINDADIR

H.Yolu ve H.Kurtuluşu şefleri AYDINLIK'a duydukları revizyonist kin yüzünden hep zor duruma düşerler. Bunlar, AYDINLIK'a saldırma telaşından yazdıklarını bir kere bile okumadan hemen baskıya yolluyorlar. Kişi, yazdığını bir kere değil birkaç kere okumalıdır, hatta bu okumayı farklı zamanlarda yapmalıdır. Ayrıca arkadaşlarına da okutmalı, fikirleri kollektif bir çalışma içinde organlarda şekillendirmeli ve geliştirmelidir. Kişi, hele yeni bir keşifte bulunduğunu düşündüğü zaman çok daha ihtiyatlı olmalı, ileri süreceği fikirleri döne döne araştırmalı, sınamalı, ondan sonra baskıya vermelidir. Bütün bunları yapmak için, ideolojik inşada ciddi olmak ve devrime karşı sorumluluk duymak gerekir.

H.Yolu ve H.Kurtuluşu'nun temel çelişmesi, revizyonist derebeyleri ve tekke şefleri ile devrim isteyen büyük çoğunluk arasındaki çelişmedir. Derebeylerinin mevki uğruna ve AYDINLIK'a duydukları revizyonist kin yüzünden İ.Bilen kliğinin aleti durumuna düştükleri artık iyice ortaya çıkmıştır. Bu yüzden temel çelişme son derece keskinleşmiştir ve isyan eden devrimciler artık onların şatolarını yıkıyorlar.Ne yapsalar nafiledir. Devrimin kanunu, onların Marksizme duydukları kinden daha güçlüdür.

Dipnotlar:

1) Marks, Engels, Komünist Manifesto, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, 1. baskı, s.42-43
2) Marks, Felsefenin Sefaleti
3) Mao Zedung, Seçme Eserler, Aydınlık Yayınları, cilt II, s.307-308
4) Mao Zedung, Seçme Eserler, cilt II, s.312
5) Mao Zedung, Seçme Eserler, cilt I, s.382
6) Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi, Aydınlık Yayınları, s.164'den naklen.
7) Dschou Wen, Bugünkü Çıkarlar İçin Eski Tarihin Çarpıtılması, Peking Rundschau, sayı 46, 15 Kasım 1977, s.14 vd.
8) Ekonomi Politik, Komün Yayınları, s.14-15

AYDINLIK halkın

Günlük AYDINLIK'ı Destekleyelim

1978'in
iki süper devlete, faşizme ve
revizyonizme karşı
mücadelede güçlü bir adım
olmasını diler,
Yeni Yılınızı Kutlarız
AYDINLIK

Ana rahmindeki çocuğun kıpırdanışı gibi, AYDINLIK gazetesinin halkın içinden nasıl doğduğunu gördük. Günlük gazetemiz için bağış kampanyası bütün yurt sathında sürüyor. Köylerde, fabrikalarda, okullarda, gecekondu mahallelerinde ... Devrimciler İstanbul'da gecekondu semtlerini ev ev dolaşıyorlar, kahvelerde gazetenin niçin çıktığını açıklayan konuşmalar yaparak bağış topluyorlar. Bu çalışmalardan birine biz de katıldık. Halkla konuştuk, dertlerini anlattılar, AYDINLIK'tan ne beklediklerini söylediler. İşte gördüklerimiz, işte duyduklarımız:

HAKSIZLIĞA TAHAMMÜL OLUNMAZ

Gülsuyu mahallesinin çamur deryası yollarında Kartallı bir grup devrimciyle birlikte yürüyoruz. Yolumuzun üstündeki bir kahveye giriyoruz. Bu gece kahveleri dolaşacağız. Gazeteyi tanıtacak olan arkadaş ilkönce kahveciye amacımızı açıklıyor ve konuşmak için izin istiyor. Daha sonra kahvedeki halka AYDINLIK'ı tanıtıyor ve onları bağış yapmaya çağırıyor. Biz de masallardan birine oturup konuşmaya başlıyoruz. Kahvenin sahibi şöyle anlattı:

- Fakir için yararlı bir şey. Sorunları aydınlatmak iyi bir şeydir. Onun için elimizden geldiğince yardımcı olacağız size. Misal gecekondu sorunları. Evimize ulaşım yoktur. Bir hastam oldu. Gece saat üçte araba yoktur. Elektrik yoktur. Gıda maddeleri. Hayat çok pahalı. Ağaya patrona hep beraber karşıyız. Haksızlığa tahammül olunmaz. Hakkını aramak doğru bir şeydir. Haksızlığı temelde bulmak lazım. Patronlar nerden kuvvet alıp da işçiyi sefalete düşürüyorlar? Tek bir fabrikada birleşmek yetmez. Mücadele birleşerek olmalı. Halkın derdini anlatan günlük gazete yok. Ben görmedim. Böyle bir gazete olursa tabii ki okurum. Gazetemiz her şeyi aydınlatırsa tabii ki güçlü oluruz. Fakir fukarayı birbirine bağlaştırır, haklarını ararsa herkes okur. Bilhassa bizim gibi yoksullar okurlar ki, bir ilim bulsunlar, bir çare bulsunlar.

BİZ TÜRKİYE'DE VATANDAŞ DEĞİLİZ

Daha sonra Eğe Sanayiiden bir işçiyle konuştuk:

- Sekiz senelik işçiyim. Aylığımdan fazla vergi kesiliyor. "Kanun kitabı böyle" diyorlar. Biz Türkiye'de vatandaş değiliz. Gazete işçi haklarını, bizim dertlerimizi doğru, aydınlık olarak bildirirse memnun oluruz. Ben Erzincanlıyım. Kürtlere baskı vardır. Faşistler tarafından. Bunu yazacak. Irk ayrımı olmamalı. Olunca baskı oluyor.

TABİİKİ RUSYA'NIN EMPERYALİST OLDUĞUNU YAZACAKSINIZ

Başka bir kahveye giriyoruz. Bir süre televizyondaki haber programının bitmesini bekliyoruz. Çaylarımızı içerken sohbete başlıyoruz:

- İnşaat işçilerinin ne kadar çok sömürüldüklerini ve ezildiklerini, sigortasız olduklarını, işçi pazarlarından iş-

Aydınlık'ın ziyaretçileriyle konuşma:

AYDINLIK gazetemize her gün onlarca ziyaretçi geliyor. Ziyaretçiler gazeteyi geziyorlar. Çalışmalar hakkındaki düşüncelerini, önerilerini belirtiyorlar. Bu arada kendi sorunlarını anlatıyor ve gazetenin bu sorunlara ışık tutmasını diliyorlar. Gazetemizi ziyaret eden çeşitli mesleklerden ve yaşlardan bazı yurttaşların AYDINLIK'ın ilk çalışmaları hakkındaki izlenimlerini ve önerilerini okuyucularımıza sunuyoruz.

Bir asker arkadaş şöyle dedi: "Günlük gazete devrimci hareket için bir başarı, bir aşamadır. Köylerde sürekli mücadeleler var, sürekli ilerlemeler var, canlı hayat gün be gün değişiyor, grevler, toprak işgalleri ilerliyor. Günlük gazete haftalık dergiye kıyasla daha geniş haberlerle, olaylara yer vererek, halkın kendisine ayna olarak daha iyi hizmet edebilir."

Yine askerliğini yapmakta olan inşaat işçisi bir arkadaş da özellikle dağıtım örgütlenmesi üzerinde durdu ve "Gazete en uzak köşelere kadar ulaştırılabilirse o zaman daha başarılı olur," dedi. Sonra şunları ekledi: "Çeşitli yerlerde halkın görüşünü toparlayabilecek, eleştirisini sunabilecek, her ilde, her köyde arkadaşlar bulundurabilmeliyiz.

Gazete Proletaryanın devrimci silahı olmalıdır

Pankurt'tan bir işçi arkadaş şunları söyledi: "Gazete bugün işçi sınıfının önünde engel teşkil eden revizyonizmi ve oportünizmi teşhir etmeli. Halkın anlayacağı bir dille onların dertlerini işçisinden köylüsüne, köylüsünden esnafına kadar bütün halka seslenen bir gazete olması lazım. Halkın sorunlarına çözüm yolu getirmezsek kitlelerle hiçbir zaman kaynaşamayız. Öbür günlük gazetelerde olan her şeyin bizim gazetemizde de olması, ama burjuva ağzıyla değil de proletaryanın görüşüyle yoğrularak aktarılması gerek."

Ziyaretçilerimiz arasında bir de ülkemizde eğitim gören Suriyeli bir öğrenci vardı. AYDINLIK için şunları söyledi: "Çok iyi, devrimci, güzel bir şey. Bütün Üçüncü Dünya ülkeleri için iyi bir şey. Halkı geliştirecek ve aydınlatacak. İki süper devlete defol diyecek."

Kitlelerin arasında üzerimizdeki hastalıklar gidiyor

Bir liseli öğrenci bağış kampanyası ile ilgili sorumuzu şöyle cevapladı: "Biz liseliler olarak bağış topladık. Evlere çıkıyorduk. İlkönce arkadaşlarda bir çekingenlik vardı. Bu dar-kapıcılık oluyordu. Geçende bağış toplamaya çıkıldı. Arkadaşlara o kadar şevk geldi ki, ertesi gün derslere girmeyip bağış toplamaya çıkmak istediler. Böyle gidip kitlelerin arasında olduğun zaman, onlara anlatmak istediğin zaman bütün üzerimizdeki hastalıklar gidiyor. Geniş yığınlara, halka güven duyuyorsun"

Bağış kampanyasına Almanlar da katılıyor

Almanya'da öğretmenlik yapan bir arkadaş bulunduğu bölgede günlük gazete ile ilgili yapılan çalışmaları şöyle anlattı: "Günlük gazetenin çıkacağı haberi aramızda büyük bir sevinç yarattı ve kampanyaya severek katıldık. İşçi arkadaşlarla birlikte bir toplantı yaptık. İşçi arkadaşlar, 'damlaya damlaya göl olur,' dediler ve hemen işbölümü yaparak kampanyayı sürdürdük. AYDINLIK'ın siyasetini anlattığımız her arkadaş bağış kampanyamıza, az çok, maddi ve manevi gücüyle katılıyor ve destekliyor. Toplantılarda, konserlerde, derneklerde, ev ev dolaşarak bağış topladık. Almanlar da, anlatıldığı zaman, bu bağış kampanyasına severek katılıyorlar. Almanya dışında Avrupa'nın birçok yerinde de bağış kampanyasının ve gazeteyle ilgili çalışmaların hızla ilerlediğini ve geliştiğini biliyoruz. Yurt dışı bürolarımızın kurulması ve arkadaşların birer muhabir olarak calışmaya hazırlanmaları bunun canlı bır örneğidir. Gazete hakkındaki bilgilerimiz orada okuduklarımızla sınırlıydı, nazariydi. Ben buraya ziyaretimde arkadaşların kollektif çalışmalarını ve davaya inançlarından dolayı göstermiş oldukları fedakarlığı görünce daha çok duygulandım. Döndükten sonra buradaki duruma uygun olarak oradaki çalışmaları da daha çok hızlandırma konusunda öneride bulunacağım."

Ziyaretçiler bir muhabirimizle konuşuyor.

Bir de halk verdiği bağışlarla neler yapıldığını görse!

Gazetemizin inşa faaliyetine katılmak için gelen bir tersane işçisi, "Bir de gittiğimiz, konuştuğumuz halk bu gazeteyi görse, verdiği bağışlarla neler yapıldığını görse, ne yapar acaba?" diyordu. Arkadaş gazeteyle ilgili, çevresinde yapılan çalışmaları şöyle anlattı: "Günlük gazetenin çıkacağı haberini çoşkuyla karşıladık. Önce kendimiz bağışlarımızı gönderdik. Daha sonra kahvelerde, gemilerde, trenlerde konuşmalar yaparak bağış toplamaya giriştik. Halk bizi çoşkuyla karşıladı, kimi yerlerde alkışladı. Şimdi biz burayı gezdik, gördük. Bundan sonra çalışmalarımız daha da çoşkuyla sürecek. Biz fabrikada, kendi aramızda bir muhabir ağı oluşturduk. Bu muhabirler önce kendi iş kolundaki fabrikalarla ilişki kuracak. Haliyle o fabrikaların çevresindeki fabrikalarla da ilgilenecekler. Dolayısıyla buraya binlerce kişiyi içine alan haberler gelecek."

Düğünde toplanan bağış

Sıvas'ın Kangal ilçesinden bir köylü arkadaş şunları anlattı: "Kızkardeşimin düğününde propaganda yaptık. 1515 lira bağış topladık. Halk büyük ilgi gösterdi, sorular sordular. Tartışmalar oldu. Ayrıca dokuz tane kurban derisi topladık. Daha önce Kızılay'a verirlerdi. Devrimcilerin kendileri için çalıştığını görüyorlar, onun için bağışlarını devrimcilere yapıyorlar.

Orta okullu muhabirimiz

"Sıvas'ın Divriği kazasındanım. 6-7 yaşlarında İstanbul'a geldim. Yazları çalışıyorum. 200 lira haftalık alıyorum. HALKIN SESİ'nden köy olaylarını izliyorum. Dünya ülkelerindeki, Afrikada'ki devrimci mücadeleyi izliyorum. Irk ayrımı yapan kişilere karşıyım. Türk.Kürt milletleri kardeştir. Bu ayrım emperyalizmin bir oyunudur. Türk ağaları da halkı sömürüyor, Kürt ağaları da halkı sömürüyor. Rus emperyalizminin olsun, Amerikan emperyalizminin olsun ülkemiz üzerindeki baskısına karşı daima bir yumruk olmalıyız.

"Abilerimin bu çalışmalarını çok beğeniyorum. İlerde bu çalışmalarını daha da artırarak fazla ağır kelimeleri çıkarıp, halkın daha kolay anlayacağı sözler kullanarak basın mücadelesi yapmalarını istiyorum. Kısa sürede iki süper devlete karşı halkı, her gün çıkacak gazeteyle daha açık fikirle uyarmanızı dilerim. İlk kez devrimci bir günlük gazete çıkacağı haberini arkadaşlar bayram havasıyla karşıladılar. Makbuz alıp okulda bağış toplayacağız. Ayrıca okulda olan bir olayı ben size haber ederim."

içinden doğuyor

çileri alıp götürdüklerini, başı bozuk bir şekilde çalıştırdıklarını gazeteniz açıklamalı ... Amerika emperyalist bir ülkedir. Rusya'nın da onun yanısıra emperyalist olduğunu tabii yazacaksınız. Bunlara karşı işçilerin, köylülerin, gençlerin omuz omuza büyük bir mücadele vermesi lazım. Başta halkımızı yanımıza almak lazım.

Bir işçi şöyle anlatıyor:

- Burada bir yerimiz yok. Bizim gibi Anadolu'nun bir köşesinden gelenlerin, babasının, dedesinin öldüğü, kan akıttığı topraklarda neden bizim yerimiz yurdumuz olmasın? Hepimiz bir olmalıyız. Bugün DİSK diye dayandığımız sendika bize oyun oynamaya başlıyor. Bazen aramızda para topluyoruz. Gidip gitmediğini bile bilmiyoruz. Şimdi garanti diye bir şey yok. Hiç bir güvenimiz kalmadı. Her gün üç kişi gidiyor beş kişi gidiyor. Bütün biz işçi ve fakir zümre eziliyoruz. Ezilmemek için birlik lazım. Günlük gazetede halkın derdini alacaksın ki, ondan sonra uzatmaya lüzum yok, hepsi net ortaya çıkar.

Yirmi yaşlarında bir gençin iki eli de sargılar içinde. Soruyoruz, anlatıyor:

- İnşaat işçisiyim. Adapazarında künk döküyorduk. Tabii ellerimizde yara çıkmaya başlayınca işi bıraktık. Şimdi boşta geziyoruz. Ellerim kireçten ve çimentodan yandı. Sigortalı bile değiliz. Günde 10-12 saat çalışıyoruz. Devrimci bir günlük gazete çıkarsa sevinirim. Bizim için iyi olur. Hakkımızı arar, her bişeyimizi tabii anlatır. Bu gazetede gerçeği öğrenmiş oluruz. Dertlerimiz fakirlik, işsizlik pahalılık. Bu gazeteyi istiyoruz.

Fotoğraf çekiyordum. Sargılı iki yumruk girdi objektife.

NE AMERİKA NE RUSYA!

Son olarak kahveciye tuttuk mikrofonu:

- Türk Kürt kardeş olsun. Faşistler kahrolsun. Aleviymiş, sünniymiş, bu aradan kalksın. Ben aleviyim kendim. Böyle giderse yıkılır Türkiye. Uyanmamız lazım. Günlük gazeteyi destekleyeceğim. Bütün gücümle çıkmasını istiyorum. Amerika da Rusya da Türkiye'yi batırmak istiyor. İkisi de çekilecek, bağımsız bir devlet olarak Türkiye tanınacak bütün dünyada. Halk İktidarı! Ne Amerika ne Rusya!

Her kahveye ilk girdiğimizde halk bizi biraz tereddütlü ve kuşkulu karşılıyor. Hatta bir tanesinde "Nereden bileceğiz sizin devrimci olduğunuzu?" diye sordu bir karayolu işçisi. Demirel'in Türkeş'in adamları olabilirdik. "Onlar bizim gibi konuşur mu? Sizin aranıza gelirler mi?" dedik. Ve her kahveden olduğu gibi buradan da ayrılırken tereddüt ve kuşku, yerini çoşkun ve dostlukla dolu devrimci bir havaya bıraktı.

SİGARA PARASINI ÇIKARTMIYOR

Haymak'tan bir işçi:

- Yedi aydan beri grevdeyiz. Maden-İş'e bağlıyız. Bu durumda sendika 45 günde yalnız 1000 lira veriyor. Sigara parasını bile çıkartmıyor. Keserken bir yevmiyemizi kesiyor. Nereye mi gidiyor yevmiyeler? Kodamanların cebine gidiyor. Başka nereye gidecek. Sendika yöneticilerinin cebine gidiyor. Bu grev nereye gidecek biz tahmin edemiyoruz. Artık ya hakkımızı alacağız ya fabrika kapanacak.

Bir başka Haymak işçisi lafa karışıyor:

- MESS grevlerinden bir şey beklemiyoruz. Maden-İş kongresinden haberimiz olmadı. Rusya namına çalışan insanlar bunlar. Elbirlik olmak lazım. Bunları devirmek lazım.

Karayollarından bir işçi ekliyor:

- Bugün Moskova'nın bir heyeti var burada. Bazı ekonomik sorunlar için gelmişler. İkinci bir zincir takmaya çalışıyor bunlar. NATO üslerinin kurulması, Türkiye'nin parsellenmesi bir, ikincisi de şimdi memleketin Rusya'ya satılması.

Kahveden ayrılırken Orta II. sınıfa giden bir çocukla konuştuk:

- Pahalılık durumundan çok etkileniyorum. Kitap paralarını, defter paralarını vermek olanaksız oluyor. Ailede dokuz kişiyiz. İki kişi çalışıyor. Başta bulunan iktidar halkı sömürüyor. Gecekonduda oturan, bu konuda bilgi sahibi olmayanları uyarmak için AYDINLIK gazetemizin faydalı olacağını sanıyorum. Günlük gazete gecekondudaki halkın maddi durumu az olduğu için pahalı olmamalı. Gazete benim yaşımdaki çocukların kitaplarını, defterlerini, ihtiyaçlarını ucuz alabilmesi için bizim temsilcimiz olarak hakkımız olan şeyi isteyecek.

BİR ÖZGÜRLÜK KOKUSU BURNUMDA TÜTÜYOR

Simko'lu grevci işçi böyle başladı konuşmasına:

- Devrimci günlük gazeteyi duyunca, şu anda bir özgürlük kokusu burnumda tütüyor. Gazete para babalarının, bir kısım DİSK yöneticisinin Kemal Türkler'in, Mehmet Ertürk'ün, Halit Erdem'in, Murat Tokmak'ın işçi sınıfına ihanetini anlatmalı. En başta işçi sınıfına bunlar ihanet ediyorlar. Er geç yıkılacaklar. Bunlar Brejnev'in çocuklarıdır. Sovyet sosyal-emperyalizmini Türkiye'ye sokmak istiyorlar. Gazete bunlara karşı, sermaye sınıfına karşı, köylüleri köle yapan toprak ağalarına karşı mücadele etmeli. Devrimcilerin bağış toplamaları çok olumlu. Halkımız bunu sevinçle karşılıyor.

Son gittiğimiz kahvede de yine kahveciden izin aldık. Elektrik olmadığı için aküyle çalışan televizyonun sesi kısıldı. Arkadaşımız konuşmasını bitirdikten sonra devrimci arkadaşlar bağış toplamak için masaların arasına dağıldılar. Beşer onar liralık makbuzlar vardı ellerinde ama makbuz veremeyeceklerini belirterek yirmibeş kuruşluk bağışları bile alacaklarını söylüyorlardı. Biz Elka'dan bir işçinin yanına gittik:

KANIMIZLA CANIMIZLA SİZLE BERABERİZ

- Gazete işçilere köylülere, bizim gibi cahil bırakılan insanlara dayanmalı. Biz onu isteriz. Arkadaş ben Karaköseliyim. Altı senedir Elka'da çalışıyorum. Yedi çocuğum var. Dokuz nüfusum. 400 lira aylık aldığımı hatırlıyorum. Bizi sömürdüler. Ne sendika oyunlarını biliriz, ne kanundan anlarız. Anlamadık gitti, sömürdüler. Kurtuluş yolu... Devrim olursa kurtuluruz. Halk tarafından. Toplu olur. Birlik olduktan sonra deviririz de. Başka imkan yoktur. Benden bu kadar. Bağış toplamayı hoş karşıladık, memnun olduk, gurur duyuyoruz. Bizde sizle beraberiz. Kanımızla canımızla beraberiz. Size güveniriz.

AYDINLIK'IN GÖREVLERİ VE İLKELERİ

Bir günlük gazete çıkarmamız, geniş yığınlara açılma yolunda atılmış önemli bir adımdır. Gazetemizin görevleri ne olacaktır?

1. Hareketimizin proletaryanın öncüsü ve halkın önderi haline gelme amacına hizmet etmek.
2. Bu amaçla, öncelikle halkın siyasi bakımdan uyanık kesimlerine hitap etmek; bu kesimleri eğitmeye ve proletarya hareketi etrafında birleştirmeye çalışmak.
3. Kırk milyonun menfaatlarını savunmak ve halkın en geniş kesimlerini ilerletmeyi ihmal etmemek.

Gazetemizin ilkeleri şunlardır:

1. DEVRİMCİ GAZETE

AYDINLIK proletarya önderliğindeki milli demokratik devrim mücadelesinin organıdır.

2. EMEKÇİ GAZETESİ

AYDINLIK bir emekçi gazetesidir. Gazetemiz, her yönüyle işçi sınıfının ve emekçi halkın duygu ve düşüncelerini yansıtır.

3. KIRK MİLYONU BİRLEŞTİREN GAZETE

Gazetemiz bağımsızlık, toprak ve özgürlük mücadelesinde en geniş yurtsever kesimlerle birleşir. Her somut olayda halkı birleştirir, bütün dostları kazanır, düşmanı böler.

4. EZİLMİŞLERİN KÜRSÜSÜ

AYDINLIK, ezilmişlerin kürsüsüdür. Gazetemiz ayağa kalkan yığınların cesur sesidir. Revizyonist ve faşist tabuları yıkan, ezilen milyonların protesto bildirisidir.

5. BİLİM VE KÜLTÜR KURUMU

Gazetemiz, emekçiler içinden önderler ve aydınlar yetiştirir. İlerici aydınları etrafında toplar. Türkiye devriminin meselelerini çözmeye yönelen ileri bir bilim ve kültür kurumu olarak çalışır.

6. GERÇEKLERE DAYANMAK

Gazetemiz gerçeklere dayanır. Ayağını Türkiye toprağına sıkıca basar. Gazetemizin sayfalarını, Türkiye'nin devrimci gerçeğini aydınlatır.

7. GENİŞ ÇOĞUNLUK AÇISINDAN DÜŞÜNMEK

AYDINLIK'ın yazarları geniş çoğunluk açısından düşünür. Slogan edebiyatını reddeder. Halktan kopmaz. Emekçileri, onların kendi tecrübelerinden hareketle ilerletir.

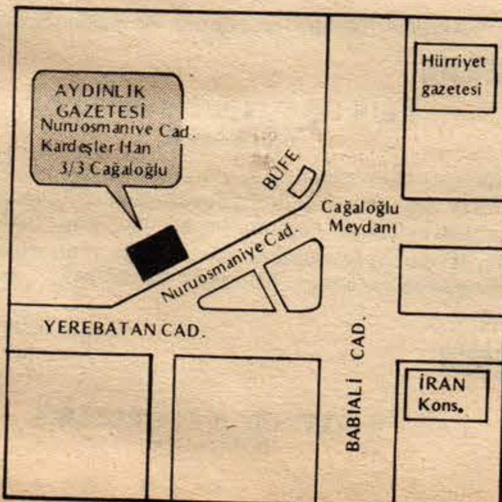
8. DEVRİMCİ KADROLARA SAHİP OLMAK

Gazetenin kadroları disiplinli ve fedakardır. İdeolojik çalışmaya önem verirler. Kollektif ve yaratıcı bir şekilde çalışırlar.

9. KİME HİTAP ETTİĞİNİ UNUTMAMAK

AYDINLIK, okuyucularının gün boyu ağır işte çalışan emekçiler olduğunu unutmaz. Yazılar özlü, anlaşılır ve canlı olmalıdır. Gazetemizin biçimi halkın beğenisine uygun olacak ve en ileri teknikten yararlanacaktır.

Halkımızı Aydınlık'a davet ediyoruz

İşçileri köylüleri, bütün halkımızı AYDINLIK Gazetesine davet ediyoruz. Gazetemiz halkımızın alınterinin ve fedakarlığının eseridir. Bütün dostlarımızı gazetemizde ağırlamaktan, onların, fikirlerini ve eleştirilerini öğrenmekten memnunluk duyacağız. AYDINLIK'ın İstanbul ve Ankara Bürolarının adresleri şöyledir:

Gazete Merkezi (İstanbul):
(Krokide gösterilmiştir)

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler İşhanı, No: 3 Kat: 3 Cağaloğlu

Ankara Büromuz:
Menekşe sok. 33/5 Kızılay

Ziyaret günleri ve saatleri Cumartesi ve Çarşamba günleri saat: 10-12 ve 14-17 arasıdır.

NAKİT OLARAK

4 milyon 257 bin lira

Bağış kampanyasında bu hafta 4 milyon 250 bin lirayı geçtik. Tarla, arsa, ev ve kat bağışlarının değeri de 3 milyon [illegible]00 bin liradır. Bazı il ve ilçelerde ulaşılan bağış mik[illegible]larını aşağıda yayınlıyoruz. Bütün devrimcilerin bul[illegible]dukla[illegible] [illegible]erlerde toplanan bağışın miktarını ve kaç kiş[illegible]len [illegible] [illegible]ını bildirmelerini istiyoruz.

Bu [illegible] elimize toplam 199.700 lira bağış geç[illegible] Bunun [illegible] [illegible]öre dağılımı şöyle:

[illegible]stanbul [illegible] 72.850, Ankara: 25.000, Adana, 17.000, E[illegible]ığ: 16.500, Tunceli; İçinden 16.000, Pülümür'den [illegible].[illegible]0, Zonguldak: Devrek'ten 10.000, Karabük'ten [illegible].5[illegible]0, Bursa: 6.000, Erzincan: 5.000, Eskişehir: [illegible].0[illegible], Konya: 4.600, Edirne: 2.250, İçel: Mut'tan 1.650, [illegible]ül[illegible]'dan 350, Gazipaşa/Antalya: 1.500, Milas/Muğla: [illegible].40[illegible], Nizip/Gaziantep: 1.000, Kütahya: 100 lira.

Bu[illegible]üne kadar gelen bağışların il ve ilçelere göre dağılımı is[illegible] [illegible]yle:

[illegible]al[illegible]ul	933.660
Ank[illegible]ra	824.481
İzm[illegible]-Manisa	471.500
A[illegible] [illegible]Maraş	159.600
Ada[illegible]	106.970
Tun[illegible]eli	65.000
Bolu	62.525
Trab[illegible]n	45.730
Bursa	39.200
Diyarbakır	31.000
Isparta-Denizli	28.150
Antalya	27.500
Zong[illegible]lak	23.060
(13.9[illegible]TL. Devrek, 8.500TL. Karabük, 660TL. Kozlu)	
Muğla-Aydın	23.150
Konya	18.450
Malatya	17.700
Elazığ	16.500
Biga/Çanakkale	14.925
Ordu	12.135
İçel	9.800
Kars	5.500
Erzincan	5.000
Eskişehir	5.000
Kandıra/Kocaeli	5.000
Samsun	4.551
Bilecik	3.800
İnebolu/Kastamonu	3.000
Edirne	2.250
Yahyalı/Kayseri	2.500
Afyon	2.380
Gazioğlu Köyü/Tekirdağ	1.995
Kangal/Sivas	1.500
Döllük Köyü/Tokat	1.400
Çorum	1.300
Amasya	1.040
Burhaniye/Balıkesir	1.000
Uşak	770
Kırklareli	250
Eskipazar/Çankırı	250
Kütahya	100
Yurt Dışı	480.000
Bağışlanan eşya satışından	798.000
TOPLAM	4.257.622 TL.

Çeşitli yerlerde bağış kampanyasının nasıl yürütüldüğünü anlatan mektupları yayınlıyoruz.

DAHA BİR KAÇ MİLYON LİRAYA İHTİYACIMIZ VAR

İki ayda toplanan milyonlarca lira halkımızın fedakarlığının eseridir. Grevci maden işçilerinden yoksul köylülere, köy öğretmenlerinden dar gelirli memurlara kadar binlerce kişi devrimci gazetelerini yaratabilmek için kampanyamıza dört elle sarıldılar. Her geçen gün yeni fedakarlık örneklerine tanık olduk.

Ancak bugüne kadar elde ettiğimiz başarılar, gazetemizi çıkarmak için yeterli değildir. Gazetemizin bir an önce yayın hayatına başlayabilmesi için daha milyonlarca liraya ihtiyaç var. Haberleşme imkanlarının tamamlanması, baskı ve dağıtım masrafları ile kağıt ihtiyaçlarımızın giderilmesi gerekiyor. Bütün bunlar acilen halletmemiz gereken meselelerdir. Oysa tarla, arsa gibi bağışların satışında zorluk çekiyoruz. Bütün bunlardan dolayı bağış kampanyasına hız vermeliyiz.

Bütün okuyucularımızı, bütün devrimcileri imkanlarını yeniden gözden geçirmeye ve AYDINLIK'a yaptıkları yardımı arttırmaya çağırıyoruz. Yakın çevremizi de gazetemize azami yardımda bulunmaya çağırmalı, ailelerimizi de kampanyaya katmalıyız.

Halkımızın devrimci gazetemize duyduğu ihtiyaç kampanyamız sırasında ortaya çıkmıştır. Bütün devrimciler buna uygun olarak halkın bulunduğu her yere gitmeli, her imkanı zorlayarak halkı gazetemize destek olmaya çağırmalıdırlar. Halkımızın heyecanla beklediği günlük gazetenin yaratılması bugün göstereceğimiz bu çabaya bağlıdır.

ELAZIĞ

FEVZİ ÇAKMAK MAHALLESİ HALKI KAMPANYAMIZA BÜYÜK İLGİ GÖSTERİYOR

Fevzi Çakmak Mahallesinde 20 bin lira hedef koyarak kampanyayı başlattık. Mahallemiz yoksul ve ilerici halkın oturduğu bir yerdir. İlk başta halk, devrimcileri revizyonistlerden ve oportünistlerden ayırt edemediğinden bazı zorluklar çıktı. Ancak bunlarla aramızda kesin ayırım olduğunu anlattığımızda halk bize büyük ilgi gösterdi. Gittiğimiz evlerde ev kadınları yardımcı olmak için bizimle birlikte evleri dolaşıyorlar. Bir yerde ortaokul öğrencisi genç kızlar bizimle birlikte para toplamaya çıkabileceklerini söylediler. ve bağışa katıldılar. Başka bir evde hasta yatan bir köylü 100 lirasını verdi.

Bu mahallede bir işçi ailesinin evine gittik. Eskiden İşçi-Köylü gibi devrimci bir gazete olduğunu öğrenince bize destek verdi ve "Ben bu yola canımı da veririm" dedi.

Devrimci Yol'un etkisindeki bir kız arkadaş "Ben bu yolun doğruluğuna inanıyorum" diyerek çeyizlerini vermeye hazır olduğunu söyledi. H.Yolu ve H.Birliği sempatizanı kız arkadaşlar bağış yaptılar. Kava sempatizanı bir işçi bizimle tanıdığı evleri dolaştı ve gazetenin propagandasını yaptı.

Fevzi Çakmak Mahallesinden Devrimciler.

EMEKÇİ KADINLAR VE HAMALLAR KAMPANYAYI CANDAN DESTEKLİYOR

Günlük gazeteyi destekleme kampanyasını Alman Bağlarında ve gecekondu semtinde sürdürüyoruz. Bu semtlerde oturan halk, yoksul olmasına rağmen elinden gelen yardımı yapıyor. Kampanyanın ilk günü bir arkadaşımızın "orada oturanlar çok yoksuldur" diyerek bir eve gitmek istememesine rağmen oradan da bağış aldık. Gazetemizi anlattığımız halk bize büyük ilgi gösterdi. Bağış istediğimiz bir başka evde Kurtuluş Dergisi sempatizanı bir arkadaş günlük gazeteye yardım yapmak gerektiğini söyledi. Ev sahibi teyze de bir tepsiyle gelerek orada bulunanlardan 132.50 lira para topladı.

Çoğunlukla Kürt olan mahalle halkı, gazetenin Kürt halkı üzerindeki baskıya karşı mücadele edeceğini öğrenince seviniyor. Bir yoksul işçi "Olsaydı milyonlarımı verirdim" diyerek gazeteye bağış yaptı. Bir başka işçi ise cebindeki 100 liranın 50 sini bize verdi. Emekçi kadınlar, hamallar candan destek oluyorlar.

Elazığ'dan Bir Devrimci

NİĞDE

AKSARAY CEZAEVİNDEN 28 MAHKUM 2730 LİRA GÖNDERDİ

Günlük gazeteyle yayın hayatına atılmanız proleter devrimci siyaset için büyük bir başarıdır.

Biz aşağıda imzaları bulunan devrimciler olarak günlük gazete için açmış olduğunuz bağış kampanyasını sonuna kadar destekliyoruz. Aramızda topladığımız 2730 lirayı gönderiyoruz.

Aksaray Kapalı Cezaevinden 28 Hükümlü ve Tutuklu

MERSİN

3 BİN LİRALIK KURBAN DERİSİ TOPLADIK

Kampanyayı oldukça geç başlatmamıza rağmen Kurban Bayramında yüzden fazla ev dolaşarak 3 bin liralık deri topladık. Tüm il çapında 50 bin liralık bir hedef tespit ettik. Kampanyayı sürdürürken en önemli meselenin kitlelere günlük gazetenin önemini kavratmak olduğunu gördük.

Mersin'li Devrimciler

İZMİR

GAZETEMİZ İÇİN 11800 LİRA TOPLADIK

Günlük gazetemizin çıkacağını duyunca hemen bir kampanya başlattık. Yaptığımız çalışma sonucu kendi aramızdan 10200 lira, halktan da 1600 lira olmak üzere toplam 11800 lira topladık. Ayrıca iki arkadaşımız yaptıkları para bağışı yanında, maddi değeri 3800 lira olan iki fotoğraf makinası ile bir flaş bağışladılar. Bazı arkadaşlarımız da bağış yapacaklarına söz verdiler.

Bergama'dan Devrimciler

LİSELİLERDEN 25 BİN LİRA TOPLADIK

Bağış kampanyasını Kasım ayı başında başlattık. İlk başta koyduğumuz 47 bin liralık hedefin 25 binini topladık. Anadolu Lisesi'ndeki arkadaşlar kendileri için koydukları 10 bin liralık hedefin 6500 lirasını topladılar. Bu okuldaki arkadaşlarımız yatılı oldukları ve belli bir gelirleri olmadığı halde harçlıklarını ve yemek paralarını vererek bu parayı topladılar. Atatürk Lisesi'nde de arkadaşlar 5 bin liralık hedeflerinin 3 bin lirasını topladılar. Diğer liseli arkadaşlar da fedakarca çalışıyorlar. Topladığımız bu paraları gönderiyoruz.

İzmir Devrimci Liseliler Birliği

GAZETEMİZ İÇİN 27 BİN LİRA TOPLADIK

Bağış kampanyasını ilk başlattığımızda dar-kapıcılığın etkileri yüzünden kampanyayı yayamıyorduk. Kampanyanın sadece para toplamak için değil, kitlelerle birleşmek için de önemli olduğunu anladığımızdan beri daha çok kimseye gazetemizi anlatabildik. 650 kişiden topladığımız 27 bin lirayı gönderiyoruz. Bundan sonra kampanyayı köylere yaymak için çalışacağız.

Tire'den Devrimciler

BİZ BU GAZETELERLE YAŞIYORUZ

Semtleri ev ev, kahve kahve dolaşarak günlük gazeteyi anlatıyoruz. Dergi satıp bağış topluyoruz. Otobüslerde de halkdan bağış istiyoruz. Şirinyer'de elindeki makbuzla bir masaya yaklaşan bir arkadaşımız, daha bir şey söylemeden masadaki işçinin cebinden para çıkardığını görüyor. Arkadaş, işçiden parayı cebine koymasını istiyor ve oturarak gazetenin önemini anlatıyor. Arkadaşı dinleyen işçi bu sefer ilk çıkardığı paranın iki katını çıkarıp bağışlamıştır.

Şemikler'de bir kadın parası olmadığı halde bakkaldan borç alıp bağış yaptı.

Kapısını çaldığımız eski bir Yugoslav partizanı da bizi evine davet edip ağırladı. Geçmişte kendisinin de oportünizme ve maceracılığa karşı mücadele ettiğini söyledi. Bağış yaparak dergimizi aldı.

Yaşlı bir karı-koca da kampanyamızı desteklediler. Yaşlı adam haksızlık olan her yere gidip haber toplayacağını, gazetemiz aracılığı ile herkese duyuracağını söyledi ve bağış yaptı.

Günlük gazetenin çıkacağını öğrenen bir Bulgar partizanı da bizi evine davet etti. Gazeteyi desteklediklerini söyleyen evdeki herkes bağış yaptı.

Çevrede AP'li olarak tanınan birisi de bağışta bulundu. Bir işçi günlük gazeteyi sevinçle karşılayarak, "Biz bu ga-

ANKARALI DEVRİMCİLER: 800 bine ulaştık

Ankaralı devrimciler günlük gazetenin çıkacağı haberiyle birlikte geniş bir bağış kampanyası başlattılar. Kampanya çeşitli derneklerde, semtlerde, okullarda, işçiler, gençler, memurlar, öğretmenler içinde sürüyor. Ankaralı devrimciler şimdiye kadar 2000 kişiden 800.000 lira para topladıklarını bildiriyorlar.

Ankaralı devrimciler kampanyayı nasıl yürüttüklerini ise şöyle anlatıyorlar:

"Kampanyayı ilk olarak bir iç bağış şeklinde başlattık. Hedefimiz bütün arkadaşlarımızın azami bağışta bulunmasını sağlamak, aile çevrelerini bu kampanya için seferber etmekti. Bunu büyük ölçüde gerçekleştirdik. Arkadaşlarımız kampanyayı devrimcilerin de bir miktar para verdikleri bir şey olarak görmüyor, 'Varımız yoğumuz neyimiz varsa devrimci hareketin olmalıdır' anlayışıyla hareket ediyorlardı. Kampanya sadece büyük miktarda bağış toplanabileceğini değil, aynı zamanda devrimcilerin Türkiye devrimi için herşeylerini verebileceklerini ortaya koymuştur. Arkadaşlarımızın fedakarlık duygularını arttırmıştır."

Ankaralı memurlar günlük gazetenin acil olarak paraya ihtiyacı olduğu bir sırada kendilerine 300-350 lira kadar bir miktar ayırdıktan sonra kalan bütün paralarını gazeteye gönderdiler. Böylece memurlar bir akşam içersinde 200.000 lira topladılar. Acil olarak para gerektiğini duyan üç liseli genç ise yanlarında para olmadığı için kol saatlerini bağışladılar. Ankaralı devrimciler halkın nasıl fedakarca bağış yaptığını şu örneklerle anlatıyorlar:

"Yapı Meslek Lisesinden iki arkadaş, Cumartesi ve Pazar günleri inşaatlarda amelelik yaparak günlük gazeteye bağışta bulundular. Güdül'den devrimci arkadaşlarımız hep birlikte inşaatta çalışarak kazandıkları parayı gazeteye gönderdiler. Meslek Lisesinden bir arkadaşımız okul idaresinin verdiği takım elbise, pijama vs. gibi giyecekleri bir terziye satarak gazeteye bağışta bulundu. Liseli ve üniversiteli arkadaşlarımız 700 öğrenciden 100.000 liraya yakın para toplamışlardır."

Ankaralı devrimciler Kasım ayının ilk haftasından sonra bağış kampanyasını semtlerde, daha geniş bir kitleye açılarak sürdürdüklerini yazıyorlar. Şimdi devrimciler 3-4 kişilik gruplar halinde ev ev dolaşarak günlük gazete için bağış topluyorlar. Gazetenin siyasetlerinin geniş bir kitle tarafından kavranması ve tanıtılması için semtlerde toplantılar düzenliyorlar. Bu toplantılarda halk gazetenin siyasetlerini tartışıyor ve öneriler getiriyor.

Ankaralı devrimciler semtlerde yürütülen çalışma hakkında da şu bilgileri veriyorlar:

"Bayramdan önce semtlerdeki kız arkadaşlarımız çuval işleyerek tebrik kartları yaptılar. Bir sergi açarak bunları sattılar. Arkadaşlarımız yılbaşında açacakları sergi için tebrik kartları işlemeye devam ediyorlar. Bayramda semtlerdeki bütün arkadaşlarımız ev ev dolaşarak kurban derisi topladılar. Bir semtte arkadaşlarımız Halkevinin açılışında emekçi kadınların yaptıkları örgü ve elişlerini açık arttırmayla sattılar. Günlük gazete için 1.725 lira bağış topladılar. Semtlerdeki arkadaşlarımızın birleştikleri nokta şudur: Emekçilere gittiğimizde, onlara günlük gazeteyi anlattığımızda, bu gazetenin halkımıza dayanarak çıkacağını belirttiğimizde sevinçle karşılıyorlar. Semtlerde Üçlü Blokun ve Kurtuluşçuların sempatizanı olan bazı arkadaşlar da bağış yaptılar. H.Kurtuluşu taraftarı bir kişi kendi yazdığı şiirleri gazeteye verdi ve bağış yaptı. Semtlerde 1000'e yakın kişiyle konuşulmuş ve bağış toplanmıştır. Memur arkadaşlarımız da iş yerlerinde bağış toplamaya devam ediyorlar. Şimdiye kadar 443 memurdan 300.000 liranın üzerinde para toplandı."

Ankaralı devrimciler revizyonistlerin ve oportünistlerin bağış kampanyasını baltalayabilmek için devrimcilerin önüne türlü engeller çıkarmaya çalıştıklarını anlatıyorlar. Revizyonistlerin çeşitli iftiralar yayarak halkın bağış yapmasını önlemeye çalıştıklarını belirtiyor ve şöyle diyorlar:

"Revizyonistler, 'Bunların zaten paraları vardır. Bu kampanyayı göstermelik açıyorlar.' diyerek halkta güvensizlik yaratmak istiyorlar. Oportünistler de revizyonistlerle aynı tutumu izliyorlar. Ama Üçlü Blokun ve revizyonistlerin de etkisinde kalan insanların bağış vermeleri onların barikatlarının ne kadar kof olduğunu göstermektedir. Hedefimiz Aralık ayının sonuna kadar kampanyayı 1 milyon liraya ulaştırmaktır."

zetelerle yaşıyoruz" dedi ve 20 lira bağış yaptı. Tekelde çalışan 5 çocuklu dul bir kadın işçi, çantasındaki son 150 kuruşu bağışladı. Bağış dönüşü bir arkadaş otobüste konuşma yaparak halkı bağış yapmaya çağırdı. Otobüsteki herkes bağış yaptı.

İzmir'den Devrimciler

TUNCELİ

YOKSUL PÜLÜMÜR'DE HEDEFİMİZ 100 BİN

Kampanyayı ilk olarak devrimci arkadaşlarımız içinde başlattık. Her arkadaşın en az 500 lira vermesini kararlaştırdık. Bazı arkadaşlarımız bu hedefi de aştılar. Ayrıca mahalleleri dolaşıyoruz. Bazı analar giyim eşyalarını ve mücevherlerini bağışladılar. Bir ana 500 lira vererek "Okuma yazmam yok ama bu gazete benim de paramla çıkacak. Kızıma okuturum" dedi. Bir diğer ana ise gittiği yerlerde gazetemizi anlatıyor ve bağışta bulunmalarını istiyor. Topladığımız 12750 lirayı daha önce göndermiştik. 5 bin lirayı da şimdi gönderiyoruz. Hedefimiz 100 bin liraya ulaşmaktır. Biz en çok yoksul halka gideceğiz. Çünkü halk verdiği beş kuruşun kendi davası uğruna harcandığını ve çıkacak gazetenin kendi gazetesi olacağının bilincindedir.

Pülümür'den Devrimciler

60 YAŞINDA BİR ANA PARMAĞINDAKİ ALTIN YÜZÜĞÜNÜ ÇIKARIP GAZETEYE BAĞIŞLADI

Kampanyayı mahallemizde de sürdürüyoruz. 60 yaşındaki bir ana parmağındaki yüzüğü, ayrıca bir gömleği gazeteye bağışladı. 70 yaşında bir başka anamız 100 lira verdi. On nüfusa bakan bir yoksul köylü 25 lira ile kampanyamıza katıldı. Ayrıca mahallemize 5 kurban derisi ve 10 bin lira değerinde kullanılmamış giyim eşyası, yüzük, küpe, altın kolye bağışlandı. Hedefimizi 20 bin lira olarak tespit ettik.

Pülümür'ün Pişi Mahallesinden Devrimciler

GAZETE ÇIKTIKTAN SONRA DA KAMPANYAYI SÜRDÜRMELİYİZ

Kampanya başladığından beri köy kahvelerin toplantılar yaparak, gazetenin önemini anlatıp halkı bağış yapmaya çağırıyoruz. Gün geçtikçe emekçiler kampanyaya daha fazla katılıyorlar. Köylü kız arkadaşlar çeyizlerini bağışlıyorlar. Şimdiye kadar 10 bin liraya yakın para topladık. Hedefimiz 75 bindir.

Bizler açtığımız kampanyaya bir zaman sınırı koymayı düşünmüyoruz. Gazete yayın hayatına başlasa bile kampanyanın sürmesini istiyoruz. Çünkü bu kampanya Türkiye devrimini bir adım ilerletiyor.

Kırmızıköprü'lü Devrimciler

ZONGULDAK

GAZETEYİ ANLATTIĞIMIZ BİR İŞÇİ ARKADAŞ MAKBUZ ALIP 250 LİRA TOPLADI

İlk elde işçi, gençlik, öğretmen ve memur kesimlerinden toplam 90 kişiden 10 bin lira toplayarak gazetemize gönderdik. Şimdi kampanyayı daha da yaygınlaştırıyoruz. Gazetemizi anlattığımız bir işçi arkadaş bizden makbuz alarak 250 lira bağış topladı. Bir ev kadını "Yanımda yalnızca bu on lira ekmek parası var. Lütfen kabul edin" diyerek ekmek parasını bağışladı. Ev kadınları ve kız arkadaşlar yün alıp çeşitli şeyler örerek kampanyaya katılıyorlar.

Karabük'ten Bir Grup Devrimci

★★★★★★★★

Çağrı

Tarla, arsa ,ev ve kat gibi bağışların satışında zorluk çekiyoruz. Bunların satışında yardımcı olabilecek arkadaşların gazetemizin İstanbul'daki merkezine gelmelerini rica ediyoruz.

★★★★★★★★

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ:

LEYLA YURDAKUL

**İş Bankası
Cağaloğlu Şubesi
Hesap No: 6137 Y
İstanbul**

DİYARBAKIR

KAHVELERDE KONUŞTUĞUMUZ KİMSELER GAZETEMİZE DESTEK OLUYOR

Kampanyayı esas olarak kahve toplantıları şeklinde sürdürüyoruz. Bir grup arkadaş kahveye giriyor, kahveciye meseleyi anlattıktan sonra, bir arkadaş günlük gazeteden bahseden bir konuşma yapıp halkı bağış yapmaya çağırıyor. Diğer arkadaşlar da bağış topluyorlar. Kahvelerde halk, arkadaşımızın konuşmasını alkışlarla karşılıyor. Hepsi tek tek dertlerini anlatıyorlar. Bunları günlük gazetede işleyeceğimizi öğrenince bize bağış yapıyorlar. Üçlü Blokun ve bazı revizyonistlerin çalışmamızı engelleme çabaları başarıya ulaşamıyor.

Diyarbakır'lı Devrimciler

MALATYA

"BİR ÖĞÜN DE EKMEK YEMEYİZ: YETER Kİ GAZETEMİZ ÇIKSIN"

Biz de yedi arkadaş kampanyayı mahallemizde başlattık. 70 yaşlarında bir anamız "Gerekirse devrim için canımı da veririm" diyerek bağış yaptı. Bir başka kadın, üzerinde bulunan on lira ekmek parasını vererek, "Bir öğün de yemek yemeyiz, yeter ki gazetemiz çıksın" dedi. Daha sonra bizim ev ev dolaştığımızı gören kadınlar kendiliklerinden gelip bağış yaptılar.

İki saat içinde topladığımız 500 lirayı gönderiyoruz.

Malatya'dan Devrimciler

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM !

H.Yolu'ndan
İNEGÖL'DEKİ BÜTÜN HALKIN YOLU TARAFTARLARI:
Revizyonizmi savunan tekkeler yıkılacak

Üç Dünya Teorisi tartışması ortaya çıktığından beri bizler araştırma içerisindeydik. Halkın Yolu'ndan arkadaşlarla Üç Dünya Teorisini tartışmak istediğimizde "bu oportünist bir teoridir, sınıf uzlaşmacısı bir teoridir" gibi sözlerle geçiştiriyorlardı. Meselenin özünü tartışmaktan sürekli olarak kaçındılar, sorduğumuz sorulara cevap verme gereğini bile görmediler. 114 arkadaşın H.Yolu'nu terkettiğini ve o döneme kadar bu konuya ilişkin İstanbul'daki gelişmeleri bize hiçbir şekilde bildirmediler.

AYDINLIK'ın revizyonizme ve oportünizme karşı açtığı ideolojik mücadele sonucu Üç Dünya Teorisini savunmanın Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini savunmak olduğunu kavradık. Üç Dünya Teorisini reddetmek ise revizyonizme teslimiyet ve Brejnev'in yanına gitmektir.

Seçim siyaseti tartışmalarında; "adaylarımızın olmadığı yerde, hiç bir partiye oy vermeme"nin seçimlerde boykot tavrı almak olduğunu getirmemize rağmen, H.Yolu'nun bu siyasetine boyun eğdik. Oysa, Marksistlerin ilkesi "çelişmelerden yararlanmak, azınlığı tecrit etmek, çoğunluğu kazanmak, düşmanları teker teker yenmektir." H.Yolu ne yapmıştır? "Bağımsız siyaset" adı altında herkesi düşman ilan etmiştir. Pratikte ise, esas düşman olarak CHP'yi tespit etmiştir. Faşistlere ve revizyonistlere karşı ideolojik mücadele hemen hemen hiç verilmemiştir. Bu anlayış ve seçimlerdeki tutumu ile H.Yolu esas olarak faşistlerin güçlenmesine hizmet etmiş, onunla sınıf işbirliği yapan bir konuma düşmüştür.

Bizim burada H.Yolu'nu genişçe eleştirmeye niyetimiz yok. Bu eleştiriler AYDINLIK'ın 64-67-72-78-80. sayılarında ve diğer bazı yazılarda yapılmıştır. Yalnız biz bütün dürüst ve devrim yapmak isteyen arkadaşlara şu uyarıda bulunmayı görev biliyoruz: AYDINLIK yayınlarından çıkan bütün yazılar ve AYDINLIK'ın sayıları incelenmelidir. Marksizm Türkiye'de başka yerde aranamaz. Marksizmi kavramanın ve Üçlü Oportünist Blokun gerçek yüzünü görmenin yolu budur. Şeflerin gerici engellemelerine ve "kitlelerin nabzına göre şerbet verme" anlayışlarına dur denmelidir. Oportünist cereyanlara göğüs germede bütün arkadaşları kararlı olmaya çağırıyoruz.

Marksizmi değil, revizyonizmi savunanlar, proleter devrimci AYDINLIK ile birleşmeyi değil bölücülüğü savunanlar, açık ve dürüst olmayıp komplo ve hilelerle uğraşanlar yıkılacaktır.

H.Kurtuluşu'ndan
Türkiye devriminin yolunu AYDINLIK gösteriyor

Bugün Üçlü Blok, oportünizmin batağına batmıştır. Kendi tekke çıkarlarını halkın çıkarlarından daha önde tutan H.Kurtuluşu şefleri, ortaya koydukları siyasetle birçok devrimcinin kafasını karıştırmakta, pasifizme itmektedirler. Ben bu durumu Üç Dünya Teorisinin tartışıldığı zamana kadar görmemiştim. O günlerde oportünizm, bir şey sorulduğunda "araştıralım, inceleyelim. Ne yapalım genç hareketiz, herşeyi biz inşa edeceğiz" şeklinde kendini gösteriyordu. Böylece geçmişin devrimci mirasını reddetmekte, toprak devrimi, köylülük, faşizm, Türkiye'nin sosyo-ekonomik durumu konusunda hiç bir siyaset ortaya koymamaktaydı.

Üç Dünya Teorisi tartışmalarında takip edilen yöntem ise, özgür bir tartışma ortamı yaratmak yerine, devrimcileri kendi yanlış görüşleri doğrultusunda şartlandırma yöntemiydi. Karşılarında devrimci fikirleri savunanlara "sınıf işbirliği yapan AYDINLIK'ın görüşlerini söylüyorsun" diye hücum ediyorlardı. Böylece AYDINLIK düşmanlığını bu tür suçlamalarla devam ettirmeye çalışıyorlardı. Bunun sonucu birçok devrimci, kararsız ve pasifist kişiler haline getiriliyordu. Bu nokta arkadaşların dikkatinden kaçmamalıdır.

Bugün AYDINLIK doğru siyasetleriyle Türkiye devrimine ve devrimcilerine doğru çizgiyi, doğru hedefi göstermiştir. Şimdi görev oportünist tekkeleri yıkmak, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung bayrağı altında toplanmaktır.

Ankara'dan İşçi M. Aktan

H.Yolu'ndan
"LASTIK İŞÇİLERİNİN SESİ DEVRİMCİ MUHALEFET" GAZETESİNİN SAHİBİ ŞİNASİ YILDIRIM:
H.Yolu içinde değil, mücadeleyi cepheden vermek gerekir

Şimdiye kadar H.Yolu saflarında yer aldım. Son olarak "Lastik İşçilerinin Sesi Devrimci Muhalefet" gazetesinin sahibi ve yazı işleri müdürlüğü görevini yaptım. H.Yolu'nun çalışma tarzına kendiliğindencilik ve "hareket herşey, hedef hiçbir şey" revizyonist ilkesi hakimdi. H.Yolu ideolojik ve siyasi inşaanın önemini hiç kavramıyor. Bu nedenle kadrolar ilerliyemiyordu. H.Yolu şefleri sempatizan ve kadrolardan gelen eleştirileri "yakınma" ve "genç hareketiz, böyle hatalar olur" diyerek kulak arkası ediyorlardı. H.Yolu içinde liberalizm ve disiplinsizlik kol geziyordu. Tekke şefleri proleter devrimciliği ayaklar altına aldılar.

Tekke şefleri "bağımsız siyaset" adı altında ittifakları reddettiler ve maceracılığı körüklediler. Onlar kitleleri sürü, kendilerini çoban olarak görmeye devam ediyorlar. Bunun son örnekleri seçim siyaseti ve 1 Mayıs bayramıdır.

Şeflerin revizyonist, oportünist yüzleri Üç Dünya Teorisine karşı tutumla iyice açığa çıktı. Onlar, Lin Biao ve Dörtlü Çete gibi, kızıl bayrak sallayarak, kızıl bayrağa saldırdılar. Mao Zedung Düşüncesine saldırdılar. Hile ve komplolarla uğraştılar. Genç devrimcilerde Mao Zedung'a karşı şüphe yaratmaya çalıştılar. İşte bu nedenle, revizyonizm ile Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi arasındaki iki çizgi mücadelesinde, Marksizmi temsil eden AYDINLIK saflarına geçtim. Mao Zedung Düşüncesine saldırı olmadığı zamana kadar ben de "H.Yolu içinde mücadele vermek gerekir" diyordum. Fakat bunun yanlışlığını hayat ispatladı. Mücadeleyi cepheden vermek gerekir.

Birçok samimi unsur, "Üç Dünya Teorisini henüz reddetmedik, tartışmalar oluyor, özeleştiri yapıp kabul edebiliriz" gibi hilelerle tekkede tutulmak isteniyor. Tekke şeflerinin yapacakları tek bir özeleştiri kalmıştır: "Biz bu işi yapamıyoruz, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinden bihaberiz, bizim yaptıklarımız devrime zarar vermiştir. Hep birlikte AYDINLIK'a katılmak gerekir".

İşçiler, köylüler, gençlik, tüm emekçi halkımız bölünmek değil, birleşmek istiyor. Devrime inanmış samimi unsurları ve lastik işçilerini AYDINLIK'ın temsil ettiği proletarya bayrağı altında birleşmeye çağırıyorum.

A.İnce grubundan
Tekke şeflerinin Boran'dan aldıkları revizyonist tezler

Bugüne kadar içinde bulunduğum A.İnce grubu uluslararası revizyonist akımdan beslenen bir çizgidedir.

A.İnce grubunun tekke şefleri Mao Zedung'un Marksizm-Leninizme yaptığı büyük katkıları reddederek revizyonistlerle aynı safta olduklarını ispatlıyorlar. Zaten Üç Dünya Teorisini reddetmekle ve Dörtlü Çeteyi desteklemekle Mao Zedung'a küfrettiklerini açıkça söylüyorlar.

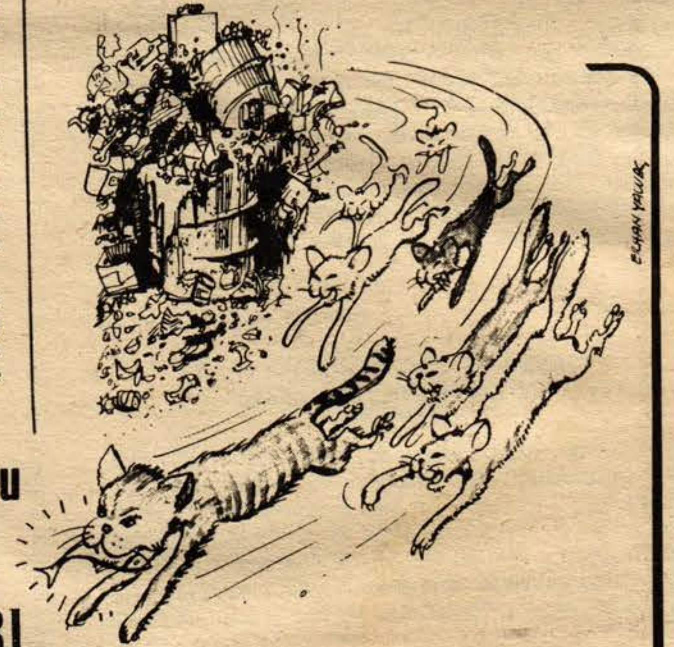
Bugün Üç Dünya Teorisi bize, iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesini kurmak için eşsiz bir strateji çizmektedir. Bize iki süper devleti yıkmak için; emperyalistlerin kendi aralarındaki çelişkilerden, emperyalistlerle işbirlikçileri arasındaki çelişkilerden nasıl yararlanacağımızı açıkça gösteriyor. Eğer biz gerçekten bugün dünya halklarının baş düşmanı olan iki süper devleti ezmek istiyorsak, ona karşı birleştirilebilecek bütün güçleri birleştiririz.

A.İnce grubunun tekke şefleri emperyalizmi kavramamaktadırlar. Dolayısıyla sosyal-emperyalizmi de kavramamakta ve çeşitli emperyalist ülkeler arasındaki ilişki ve çelişkiyi yanlış tahlil etmektedirler. Bu yüzden de İkinci Dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı verdiği mücadeleyi gözardı etmektedirler. A.İnce grubunun geçmişteki Boran revizyonizmi ve diğer burjuva tezleri değişmemiştir.

Ben gerek H.Kurtuluşu içindeyken gerekse A.İnce grubu içindeyken yapılan bütün hatalara şu veya bu ölçüde katıldım. Proleter devrimci harekete küfrettim. Bu ana kadar içine düştüğüm bataklığı görüyorum. Bunları Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin ışığında aşmaya kararlıyım.

Şimdi A.İnce grubu içindeki bütün iyi niyetli, dürüst devrimci arkadaşlarımı burjuva kariyerist, tekke zihniyetli şeflerin peşini bırakmaya, doğru devrimci siyaseti önyargısız incelemeye çağırıyorum.

Bir Devrimci

Üçlü Blokun ibret verici durumu
BATAN GEMİNİN PAYLAŞILAMAYAN MALLARI

"Cuma günü H.Kurtuluşçularından bir grup, bir devrimcinin evi etrafında tertibat almışlar, daha sonra da kapıyı zorlayarak içeri girmişlerdir . . .

"1-1500 TL para
"2-Bir radyo
"3-Çok miktarda kitap
"4-Gazlı çakmak, tükenmez kalemi alıp bir arabayla götürmüşlerdir . . . Arkadaşı sokakta beklemeye başlamışlar. Halktan kişilerin anlattığına göre uzun bir süre sokakları tutmuşlardır. Arkadaş işten evine dönerken, çevirerek üzerine gazete kağıtlarına sarılmış demir sopalarla saldırmışlardır."

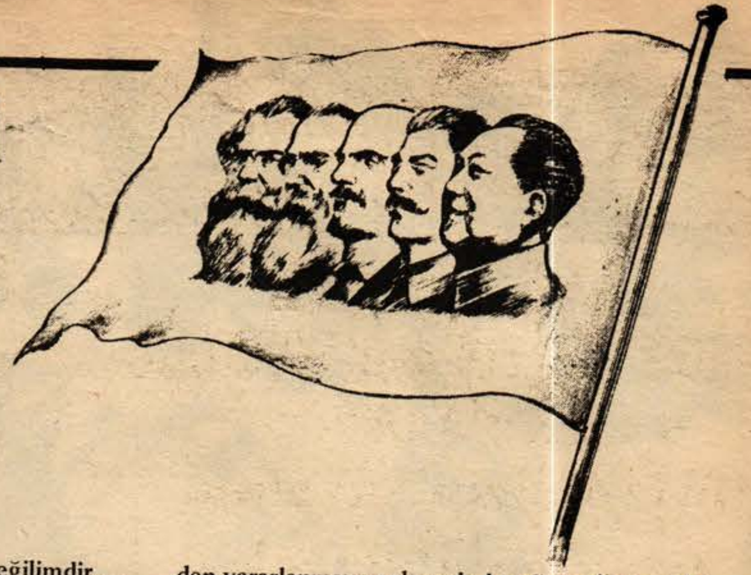
Basında hergün yüzlerce benzerine rastladığımız yukardaki "Zabıta vakası" nın kahramanı Üçlü Bloktur. Olay, İzmir'de dağıtılan ve altında "H.K. dan ayrılan bir grup devrimci" imzası bulunan bir bildiriyle halka duyurulmaktadır. Yani A. İnce ve adamlarının dağıttıkları bir bildiri. Bildiride anlatılan olay da şu: H. Kurtuluşu'ndan kişiler A. İnce grubundan bir kişinin evini yağmalamışlar ve demir çubuklarla bu kişiyi dövmüşler.

İşin bir de evveliyatı var. H. Kurtuluşu tekkesi batarken menfaat çatışmaları nedeniyle ayrılan A. İnce tekkesi, "şimdiye kadar burada biz önderlik ettik, biz çalıştık "diyerek bütün para, kitap ve silahlara sahip çıkmaya çalışıyor. H. Kurtuluşu bunu kabul etmeyince de bunların dağıtım şirketini basıp 31 bin lira para çalıyor. H. Kurtuluşu tekkesinin adamları da bu soyguna misilleme yapıyorlar ve A. İnce tekkesinden bir kişinin evini basıyorlar. Bildiri bu olay üzerine dağıtılıyor.

İşte oportünist tekkelerin sonunda vardıkları yer burasıdır: Birbirlerinin mallarını yağmalamak, adamlarını dövmek. Bunlar artık çakmak, kalem çalmak gibi sefil işlerle uğraşıyorlar. Sonra da birbirlerini "saldırgan, soyguncu, karşı- devrimci" vb. ilan eden bildiriler dağıtıyorlar.

Kısa bir zaman önce proletarya hareketine elbirliğiyle saldıranlar şimdi birbirlerinin gözünü oyuyorlar. Dün "devrimci şiddet" diye reklamını yaptıkları yöntemleri, şimdi "soygunculuk", "karşı-devrimcilik" diye niteliyorlar. Proletarya hareketinin uyarılarına kulaklarını tıkayan oportünistler, tekkeleri birer birer çöktükce, batan geminin mallarını paylaşamayan haramiler gibi birbirlerine saldırmaktadırlar. Bütün bunlar hâlâ bu tekkelerin içinde bulunanlara ibret olmalıdır.

Proletarya partileri Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisini savunuyor

ARJANTİN KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Üçüncü Dünyanın mücadelesi emperyalizmin temellerini sarsıyor

Arjantin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) in yayın organı "No Transar" dergisinin 10 Ağustos tarihli sayısında yayınlanan, Üçüncü Dünyanın iki süper devlete karşı mücadelesinin önemini vurgulayan yazıyı kısaltarak aşağıda sunuvoruz.

Bugünkü uluslararası durumda en önemli olay, Üçüncü Dünyanın güçlü bir şekilde uyanışıdır. Yıllar yılı sömürgeci ve emperyalist sömürü altında acı çekmiş olan, artan sayıda ülke, ayağa kalkmakta ve emperyalizmin, özellikle süper devletlerin saldırganlığına, müdahalesine, yıkıcılığına, denetim ve yağmasına karşı şiddetle direnmektedir. Üçüncü Dünyanın temel güç olarak ortaya çıkmasıyla, sömürgecilik ve hegemonyacılığa dayanan eski düzen dağılmaya başlamaştır... Bugün uluslararası komünist hareketin önemli görevlerinden biri, emperyalizme, özellikle iki süper devletin hegemonyacılığına karşı verdikleri mücadelede, Üçüncü Dünya ülkeleri ve halklarının birliğini ve kararlılığını güçlendirmektir...

Süper devletler, pazarlar elde etmek ve sermaye ihraç etmek için giriştikleri rekabeti de yoğunlaştırdılar. ABD'nin çok uluslu şirketleri ve onların soygunculuğu çok iyi bilinmektedir, Sovyetlerin de onlardan hiç de geri kalmadığı vurgulanmalıdır. Sovyet sosyal-emperyalistleri denizaşırı ülkelere sermaye ihraç ederek, buralarda Sovyet şirketleri ya da "ortak" şirketler kurarak, muazzam kârlar sağladılar. Eksik olan istatistiklere göre bile Ruslar yalnızca 1954-1972 yılları arasında Üçüncü Dünyaya 13 milyar dolardan fazla sermaye ihraç ederek, binden fazla işletmeyc sızdılar. Bu, 13 milyar dolar sermaye karşılığında 19 milyar dolar değerinde yarı mamül maddeyi alıp götürdüler. Süper devletler önce Üçüncü Dünya ülkelerinin ödemeler dengesini büyük güçlüklerin içine sokuyor, ardından tefeci borçlarıyla onların "yardımına" koşuyorlar.

Bu durum karşısında Üçüncü Dünya ülkeleri de sömürü ve yağmaya karşı direnişlerini güçlendiriyorlar. Son birkaç yıl içinde, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü örneğinden sonra, çok sayıda hammadde üreticileri ve ihracatçıları birlikleri kuruldu. Bu, süper devletleri korkutan karşı konulmaz bir eğilimdir... Ayrıca çeşitli Üçüncü Dünya ülkeleri yavaş yavaş ekonomilerinin can damarları üstündeki denetimlerini sıkılaştırıyor, kendi sanayilerini geliştiriyor ve yiyecek bakımından kendi kendilerine yeterli olma seviyelerini yükseltiyor ve böylece emperyalist müdahale, şantaj ve yağmayı sınırlıyorlar.

İki süper devletin Birleşmiş Milletleri denetimleri altında tuttukları eski durum değişmiştir. Bu, uluslararası durumdaki kesin değişikliğin büyük bir yansıması ve Üçüncü Dünya'nın uluslararası olaylarda oynadığı ilerici rolün bir kanıtıdır. Bu ayrıca, Üçüncü Dünyanın süper devletlerin hegemonyacılığına karşı yürüttüğü mücadelenin, bütün uluslararası alanlara yansıdığını göstermektedir.

Bugün, dünya devrimci proletaryası, Üçüncü Dünyanın, emperyalizme ve hegemonyacılığa karşı çıkan, giderek güçlenen bir kuvvet haline gelmesinden büyük bir sevinç duymaktadır. Dünya devrimci proletaryası, eskiden sömürgecilik tarafından ezilen, boyunduruk altına alınan ve köleleştirilen ülkelerin, bugün siyasi bağımsızlıkları uğruna savaşmalarını, ekonomik baskıya karşı koymalarını, egemenliklerini savunmalarını ve iki büyük zorbanın emelleri karşısında bağımsız bir şekilde seslerini yükseltmelerini sevinçle karşılamaktadır. Bu hiç de kötü bir şey değil, tam tersine mükemmel bir sevdir. Çünkü bu, emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin temellerini sarsmakta ve dünya proletaryasının devrimci hareketine yardımcı olmaktadır.

KOLOMBİYA MARKSİST-LENİNİST LİGASI

Üçüncü Dünya ülkeleri birleşerek iki süper devlete karşı cephe almalıdır

Kolombiya Marksist-Leninist Ligası Merkez Komitesinin yayın organı Yeni Demokrasi gazetesinde yayınlanan makalede Sovyet sosyal-emperyalistleriyle Amerikan emperyalistlerinin hegemonyacılığı teşhir ediliyor. Makalede, Kolombiya'daki milli demokratik hareketin, diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle birleşerek, iki süper devlete karşı cephe alması gerektiği belirtiliyor. Makalede şöyle deniliyor:

"Sovyetler Birliği yeni yetme bir emperyalist devlettir. O, emperyalist yüzünü gözlerden gizlemek için, Lenin ve Stalin'in şanlı anti-emperyalist geleneklerinden yararlanmaya çalışarak, kendisine Üçüncü Dünyanın 'doğal müttefiki' süsünü veriyor."

"Amerikan emperyalizminden daha aç gözlü ve daha saldırgan olan Sovyet sosyal-emperyalizmi günümüzün en büyük hegemonyacı devletidir. Yeni bir dünya savaşının esas kaynağı ve dünya halklarının baş düşmanıdır. Sovyet hegemonyacılığının iç yüzünün tüm dünyada açığa çıkarılması, günümüzde devrimci demokratik hareketlerin acil bir ihtiyacıdır."

JAPONYA KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

Mao Zedung Düşüncesi revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir silah

Japonya Komünist Partisi (Marksist-Leninist) in yayın organı "Proleter" dergisinde yayınlanan "Başkan Mao'nun Devrimci Çizgisini Yüksekte Tutmak ya da Ona Karşı Çıkmak" adlı makaleyi kısaltarak yayınlıyoruz.

Mao Zedung yoldaş, savaştan sonra uluslararası durumda meydana gelen değişiklikleri ve gelişmeleri değerlendirdi ve diyalektik materyalizmi uygulayarak dünyayı üçe ayırdı. Dünya devriminin zaferinin perspektifini belirtti. Ayrıca devrim ve savaş sorununun derin bir tahlilini yaparak, halklara Üçüncü Dünya Savaşı tehlikesini gösterdi. Mao Zedung yoldaşın ortaya koyduğu bir dizi teorik konu, Marksizmi revizyonizmden ayırmada bir mihenk taşıdır ve revizyonizme karşı mücadelede güçlü bir silahtır...

Şurası açıktır ki, İkinci Dünya Savaşını başlatan Alman faşistleri gibi, iki süper devlet arasında da, yeni yetme, saldırgan Sovyet sosyal-emperyalizmi, dünya savaşının en tehlikeli kaynağıdır. Dolayısıyla proletaryanın, sosyal-emperyalizme karşı verdiği mücadele, hem emperyalizme, revizyonizme ve hegemonyacılığa, hem de savaşa karşı önemli bir mücadeledir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, ABD emperyalizmi gibi, Japon halkının düşmanıdır. Hem bugün hem de bundan sonra, giderek Japon halkının en tehlikeli düşmanı haline gelmektedir. Bu, Japon halkının kurtuluş mücadelesinde önemli ve kaçınılmaz bir sorundur."

MAHKEME KANALIYLA ALDIĞIMIZ TEKZİP:

Hiçbir kuruluş ve kişiye T. Yazarlar Sendikası tek kuruş bile yedirmez

"Bu derginin yazarları olayı kendi siyasal amaçları doğrultusunda kullanmak gayretkeşliğine düşerek Türkiye Yazarlar Sendikası'nın kongre kararları doğrultusunda imzaladığı kültür anlaşmalarını da okura gerçek dışı yorumlarla vermek istemiştir."

"Bu derginin yazarlarının ortaya attığı iddialarla çalındığını saptadığımız belgeler arasında alacak hesabımız dışında hiçbir ilgi yoktur." Bu derginin 6 Aralık 1977 sayısında, Türkiye Yazarlar Sendikası'nın, düzenlediği Nazım Hikmet Gecesi dolayısıyla, İlerici Gençlik Derneği (İ.G.D'den hesap alamaması durumu politik amaçlarla konu dışına taşırılmıştır.

1- Öncelikle şu gerçeği belirtmekte yarar var: Türkiye Yazarlar Sendikası hiçbir kuruluş ve kişide tek kuruş alacağını bırakmaz. Adı geçen gecenin gelirlerinin sendikaya teslim edilmesi ve bu geceye ilişkin hesapların verilmesi İ.G.D yöneticilerine noter kanalıyla da ihtar edilmiştir. Bu ihtarnamede (2 nolu belgede görüldüğü gibi) hesap verilmedi taktirde T.Y.S. Genel Kurulunun aldığı karar uyarınca yasal yollara başvurulacağı açıkca belirtilmiştir.

2- Durum böyle iken, bu derginin yazarları olayı kendi siyasal amaçları doğrultusunda kullanmak gayretkeşliğine düşerek, T.Y.S.'nın gene Kongre kararları uyarınca imzaladığı ve imzalayacağı kültür anlaşmalarınıda okurlarına gerçek dışı yorumlarla vermek istemiştir.

3- Kaldı ki, bu derginin yazarlarının ortaya attığı sendikamızla ilgili iddialarla, çalındığını saptadığımız (ihtarname alındı makbuzları, mektup v.b.) belgeler arasında alacak hesabımız dışında hiçbir ilgi yoktur.

Yineyelim ki Türkiye Yazarlar Sendikası bütün çalışmalarında yasaların ve tüzüğünün tanıdığı hukuksal yetkiler çerçevesinde hareket etmektedir. Bu kültür anlaşmalarında yada başka tür mesleki çalışmalarda da böyle olmuştur; böyle olacaktır. Her kurumun karşılaşabileceği yolsuzluk ve parasal sorunlar konusunda da Türkiye Yazarlar Sendikası'nın gene yasa ve tüzük hükümleri çerçevesinde önlemlere titizlikle bağlı olduğu bilinmelidir.

Türkiye Yazarlar Sendikası
Genel Başkanı
Aziz Nesin

AYDINLIK AVUSTURYA'DA TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ TANITTI

AYDINLIK Dergisinin Viyana'da düzenlediği Türkiye halkının mücadelesini tanıtma ayı başarıyla tamamlandı. 1 Kasımdan 30 Kasıma kadar süren kampanya sırasında iki milliyetten halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi konusunda üç toplantı yapıldı ve bir fotoğraf sergisi açıldı. Toplantıları binden fazla kişi izledi.

Kampanya sırasında Türkçe ve üç yabancı dilde basılan yirmidört bin broşür dağıtıldı. Viyana'nın her tarafına afişler asıldı. AYDINLIK 25 Kasımda Avusturya'da çalışan yabancıları yarı köle haline getiren yeni "Yabancı Çalıştırma Kanunu"nu protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenledi.

Avusturya Komünist Birliği ve diğer yabancı örgütler, bu çalışmalar sırasında Türkiyeli devrimcileri desteklediler. Avusturyalı devrimcilerin yayın organı Klassenkampf Türkiye halkının mücadelesine geniş yer verdi.

Sovyet Uzmanlarının kovulmasını kutlayan Somali halkı taşıdığı pankartlardan birinde de şöyle diyordu: "Yalnız biz değil, Okyanustaki balıklarımız da Rusya'nın küstühlığını protesto ediyor."

Somali balıkcıları: "YALNIZ BİZ DEĞİL, OKYANUSTAKİ BALIKLARIMIZ DA RUSYA'YI PROTESTO EDİYOR"

1960'da "Somali ayağa kalk!" marşını söylüyorduk, 1977'de "Rusya defol!" türküsünü söylüyoruz

Somali geçen ay Rusya ile "Dostluk" ve "İşbirliği" anlaşmasını yırttı ve Sovyet uzmanlarını kovdu. Halk, bu olayı büyük bir bayram olarak kutladı ve meydanlarda şu türküyü dile getirdi.

Defolun, defolun
Yüzüne dost görünürsünüz insanın
Oysa düşmanısınız Afrika'nın
Defolun, defolun
Kavradık:
Amacınız
Kanını emmek Somali halkının
Anladık:
Somali'nin zenginliklerini talan
etmek
Hülyanız.
Asla güvenmiyoruz size,
Defolun, defolun.

Somali'nin ünlü bestecilerinden Uw Farah Somali'nin bayram gününde şunları söylüyordu:

"1960 yılında Somali bağımsızlığını ilan edeceği sırada, biz genç öğretmenler 'Somali, Ayağa Kalk!' marşını bestelemiştik. Şimdi Somali halkının uyanıklığını arttırmak için, 'Ruslar defolun' türküsünü söylüyoruz.Bununla Somali halkına, Sovyetler Birliği'nin onun bir numaralı düşmanı olduğunu göstermek istiyoruz."

Rusya'nın Sovyet-Somali "Dostluk" ve "İşbirliği" anlaşmasına dayanarak Somali Deniz kaynakları üzerinde kurduğu sömürüyü dile getiren bir yazıyı aşağıda yayınlıyoruz.

Sovyetler Birliği ve Somali 1974 yılında ortak bir balıkçılık şirteki kurdular. Bu şirketin hisselerinin yüzde 51'i Somali'ye yüzde 49'u Sovyetler Birliğine aitti. Sovyetler Birliği, şirkete 10 tane modası geçmiş 150 tonluk balıkçı gemisi verdi. Somali bu gemilerin karşılığında sosyal-emperyalistlere beş milyon ruble değerinde balık verecekti. Ardından 500 Rus uzman, aileleriyle birlikte Somali'ye doluştu. Gemilerin yönetim görevlerinin yüzde 60'ı bu Ruslara aitti. Somali denizcilerine de getir götür işleri kalmıştı.

Şirket yılda 30 milyon Somali Şilini değerinde balık ve istakoz avlıyordu. Ne var ki şirket, her yıl, Rus uzmanlarının ücretlerinin, yiyecek ve diğer masraflarının karşılığı olarak ve ayrıca Rus petrolü ve techizatı icin Sovyetlére 27 milyon Somali Şilini ödüyordu. Şirketin yöneticisi Abdülkadir Şeyh bu sömürüyü şöyle dile getiriyor: "Biz hiçbir şey kazanmıyor, kendi denizlerimizde onlar için çalışıyorduk."

Sosyal-emperyalistler, 1960'larda Somali'nin, Las Koreh'de bir balık işleme fabrikası kurmasına "yardım" ettiler. Fabrikanın özel olarak kurdurulduğu bu kıyı bölgesinin, ülkenin öteki bölgeleriyle ulaşım olanakları çok zayıftı. Ama bu bölge Hint okyanusundan Kızıl Deniz yoluyla Akdenize ve Karadenize giden Sovyet gemileri için çok uygundu. Ruslar Somali'nin borçlarının karşılığı olarak fabrikanın yıllık üretiminin yarısına,el koyuyorlardı.

Sosyal-emperyalistler, 1975 yılında Somali hükümetine, sel felaketine uğrayanları kıyı bölgelerine yerleştirmesi için dokuz milyon ruble vermeyi kabul ettiler. Ne var ki Sovyet uzmanları Somali'ye gelir gelmez, sel felaketzedelerine yerleşme merkezleri kurmak yerine, Somali hükümetinden kendilerine yedi konforlu villa inşa etmesini istediler. Bu villaların inşaat masrafları da Sovyet "yardımına" dahildi.

1972 yılından beri Somali'de bulunan Sovyet kıyı araştırma uzmanları, ülkenin en lüks otellerinde kalıp, yiyip içip yattılar. Ama bu beş yıl boyunca Somali hükümetine ne bir harita, ne de bulgularına ilişkin bir belge verdiler. 1972 yılında Brava, Eil ve Adale'de üç buzhane kurmaya ve bir denizcilik okulu açmaya söz vermişlerdi. Ama bunların tümü bugüne kadar yalnızca kağıt üzerinde kaldı.

Sosyal-emperyalistler ayrıca, geçen Kasım ayında bütün anlaşmaları çiğneyerek, Somalililerin yüzde 50 hissesine sahip oldukları gemileri gasbettiler ve Somali'den götürdüler. Üstelik sel felaketzedelerine yapacakları 9 milyon rublelik yardımı da keyfi birşekilde kestiler.

İşte sosyal-emperyalistlerin "dostluk", "yardım" ve "işbirliğinden" anladıkları budur.

İRAN-IRAK ORTAK BİLDİRİSİ
Bölgede barışçı bir siyaset izlenmesi yabancı güçlerin müdahalesini önler

Irak Cumhuriyeti başkan yardımcısı Taha Muhiddin Maruf'un İran'a yaptığı üç günlük ziyaret sonunda 5 Aralıkta ortak bir bildiri yayınlandı. Bildiri de, bölgedeki ülkelerin birbirlerinin bağımsızlık ve egemenliğine karşılıklı saygı göstermelerinin, bölgeye herhangi bir yabancı gücün müdahalesini önleyeceği vurgulandı. Bildiride bu konuda şöyle denilmektedir:

"Her iki taraf, bölgedeki ülkelerin, bağımsızlığa ve egemenliğe karşılıklı saygı göstermeleri birbirlerinin iç işlerine karışmama ve anlaşmazlıkları barışçı yollarla çözmeleri temelinde ilişkiler sürdürmelerinin, herhangi bir yabancı gücün müdahalesi olmadan bölgede barış ve güvenliğin korunmasını sağlayacağını vurgulamışlardır."

Bildiride, iki ülkenin aralarındaki anlaşmaları uygulamaya kararlı oldukları ve gelecekte ikili ilişkileri daha da geliştirmek için her çabayı harcayacakları belirtildi. İki tarafın emperyalizme ve ırk ayrımına karşı yürütülen milli kurtuluş mücadelelerini destekledikleri de açıklandı.

MISIR, RUSYA HESABINA CASUSLUK YAPAN BARIŞ DERNEĞİNİ" KAPATTI

Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat, Mısır'daki sahte "Barış" Derneğinin kapatıldığını açıkladı ve Dünya Barış Konseyinin Rusya'nın bir "propaganda örgütü" olduğunu söyledi.

Enver Sedat, Kahire'de çıkan "Ekim" dergisinde yayınlanan açıklamasında, dernek yöneticilerinin devlet sırlarını Rusya'ya verdiğini ve dernek başkanı Halid Muhiddin'in Moskova'dan emir aldığını belirtti.

Mısır'daki sahte Barış Derneğinin Başkanı Halid Muhiddin, devlet yönetiminde yüksek mevkilere sahipti.

Ne tesadüftür ki, Türkiye'de bulunan sözde Barış Derneğinin başında da Bayar-Menderesierden kalma büyük bir bürokrat oturuyor. Bilindiği gibi, Türkiye'deki "Barış" Derneğinin Başkanı Mahmut Dikerdem, Büyük Elçilik ve Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs Dairesi Başkanlığı yapmış, devlet içindeki muteber kişilerden biridir.

Enver Sedat'ın Mısır'da ortaya çıkardığı gerçek gösteriyor ki, sosyal-emperyalistler, her yerde aynı taktiğe baş vurmakta ve devlet kademelerindeki etkili ve yetkili bürokratları elde ederek "Barış" Derneği kisvesi altında sızma ve casusluk faaliyeti yürütmektedirler.

Malta Devlet Başkanı Don Mintoff:

"MALTA, NE SSCB'NİN NE DE ABD'NİN ASKERİ ÜSSÜDÜR"

Malta Devlet Başkanı Don Mintoff, geçenlerde yaptığı bir konuşmada bütün Akdeniz ülkelerinin kendi aralarında birliği güçlendirerek iki süper devletin etkisini zayıflatmak yolunda mücadele etmeleri gerektiğini soyledi. Mintoff, Rusya'nın ve ABD'nin diğer Akdeniz ülkelerinin içişlerine karışmak için Malta'dan yararlanmasına izin vermeyeceğini belirtti. Mintoff konuşmasında şunu özellikle vurguladı: Malta, ne Sovyetler Birliği'nin ne de ABD'nin askeri üssüdür.

Laos Parti ve Hükümet heyeti Demokratik Kamboçya'yı ziyaret etti

Kiyo Samfan ve Sufanuvong: BAĞIMSIZ, BARIŞÇI VE BLOKSUZ BİR DIŞ POLİTİKA İZLEYECEĞİZ

Kamboçya Komünist Partisinin ve demokratik Kamboçya Hükümetinin daveti üzerine, Laos Devrimci Halk Partisi Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi, Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanı ve Yüksek Halk Meclisi Başkanı Sufanuvong yoldaş başkanlığında Laos Parti ve hükümet heyeti 17-18 Aralık tarihlerinde Pnom Pen'e resmi bir ziyaret yaptı.

Demokratik Kamboçya başkanı Kiyo Samfan yoldaş, Sufanuvong yönetimindeki Laos Partı ve hükümet heyeti onuruna verilen ziyafette yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Demokratik Kamboçya, komşu ülkelerin bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne kesinlikle saygı gösterir. Bütün ülkelerle eşitlik ve karşılıklı saygı temelinde ilişki kurmak için sürekli çaba harcar. Kamboçya gelecekte de barışçı, tarafsız ve bloksuz bir siyaset izleyecektir. Topraklarımızda yabancı askeri birliklerin ve üslerin var olmasına izin vermeyerek, bloksuzluk siyasetimizi sonuna kadar savunmanın, Güney Doğu Asya ülkeleri ve halklarının çıkarlarına ve özlemlerine tamamen uygun olduğuna eminim."

Daha sonra bir konuşma yapan Sufanuvong yoldaş, Kamboçya halkının Kamboçya Komünist Partisinin önderliğinde kazandığı parlak başarıları övdü ve Laos'un geçmişte olduğu gibi gelecekte de bağımsız, barışçı, ve bloksuz bir dış siyaset izliyeceğini vurguladı.